

รายงานการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน : กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

**Factors Affecting the Decision of Students at high Vocational
Certificate on Continuing their
Undergraduate Studies at Private University :
Case Study of Bangkok Metropolis**

อภิญญา อิงอาจ

เจษฎา สุทธิอุดม

งานวิจัยนี้ได้รับเงินทุนอุดหนุนจากทบวงมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา 1) ลักษณะการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ 3) หาปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือก ไม่เลือก และยังไม่แน่ใจ ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ประจำปีการศึกษา 2547 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) จำนวน 600 คน และใช้แบบสอบถามแบบลิเคิร์ทสเกล ที่ผ่านการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟาที่มีค่าระหว่าง 0.725 และ 0.903 เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนมาก (ร้อยละ 82.9) ในขณะที่มีนักศึกษาร้อยละ 14.0 ที่ยังไม่แน่ใจว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อ และมีเพียงส่วนน้อยที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อ (ร้อยละ 3.1) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจหลักสูตรในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสูงสุดคือ หลักสูตรภาคปกติ (ร้อยละ 76.8) และสนใจหลักสูตรที่เปิดสอนในภาคเสาร์-อาทิตย์รองลงมา (ร้อยละ 15.9) ส่วนหลักสูตรที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจน้อยที่สุดคือ หลักสูตรภาคค่ำ (ร้อยละ 7.3) สำหรับสาขาที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมากเป็นอันดับ 1 คือ สาขาบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 38.6) รองลงมาเป็นอันดับ 2 คือ สาขาบัญชี (ร้อยละ 24.7) รองลงมาเป็นอันดับ 3 คือ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ร้อยละ 11.8) และอันดับ 4 คือ สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม (ร้อยละ 11.1)

2) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพบิดา อาชีพมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ระดับรายได้ของผู้ปกครอง โอกาส เกียรติยศชื่อเสียง หลักสูตรหรือสาขาวิชา อาจารย์ผู้สอน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และ เหตุผลส่วนตัว ส่วนปัจจัยที่พบว่าไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา

ต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เพศ จำนวนพี่น้อง และแรงผลักดันภายนอก

3) สมการจำแนกประเภทจากค่าสัมประสิทธิ์แคนอนิคอลมาตรฐาน ของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Z}_1 = & - .236ZGPA + .400ZOCC_F + .323ZOCC_M + .006ZEDU_F + .163ZEDU_M \\ & - .262ZINCOME + .255ZOPPO + .511ZFAMO - .313ZCURR + .189ZTEAC \\ & - .242ZBUIL + .085ZREAS\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\hat{Z}_2 = & - .038ZGPA + .136ZOCC_F - .322ZOCC_M - .155ZEDU_F \\ & + .660ZEDU_M + .036ZINCOME + .150ZOPPO - .169ZFAMO + .053ZCURR \\ & + .539ZTEAC + .181ZBUIL + .121ZREAS\end{aligned}$$

4) สมการจำแนกประเภทของ Fisher ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มการตัดสินใจเลือก ไม่เลือก และยังไม่แน่ใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{D}_{\text{เลือก}} = & - 57.116 + 10.442GPA + 2.161OCC_F + 2.978OCC_M + .893EDU_F \\ & + 6.768EDU_M + 3.407INCOME + 5.296OPPO + 3.273FAMO - 1.465CURR \\ & + 6.155TEAC + 2.209BUIL + 2.611REAS\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\hat{D}_{\text{ไม่เลือก}} = & - 52.919 + 10.969GPA + 1.177OCC_F + 2.402OCC_M + .965EDU_F \\ & + 5.892EDU_M + 3.993INCOME + 4.756OPPO + 2.452FAMO - .900CURR \\ & + 5.542TEAC + 2.549BUIL + 2.424REAS\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\hat{D}_{\text{ไม่แน่ใจ}} = & - 58.463 + 10.689GPA + 1.781OCC_F + 2.290OCC_M + .732EDU_F \\ & + 7.235EDU_M + 3.769INCOME + 5.144OPPO + 2.675FAMO \\ & - 1.106CURR + 6.360TEAC + 2.549BUIL + 2.611REAS\end{aligned}$$

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the decision-making of the students at high vocational certificate level on continuing their undergraduate studies at private university 2) to investigate factors affecting their decision on continuing their undergraduate studies at private university 3) to examine factors categorizing three different groups of students namely deciding to study, deciding not to study, and being unsure. The samples which were got from multi-stage sampling consisted of 600 students at high vocational certificate level in both private and government vocational schools in Bangkok Metropolis on first semester of 2004 academic year. The Likert scale-based questionnaire of which a content validity had been undergone by three specialists was used for data collection. The Cronbach's alpha coefficient showed that reliability was between 0.725 and 0.903. Those data were analyzed through SPSS program to find out percentage of frequency, arithmetic mean, standard deviation, and discriminant analysis. The results of the research showed that:

1) Most samples decided to further their studies at private university (82.9%) while 14 % of them were not sure whether to further their studies or not. It is also found that 3.1 % of them decided not to further their studies. In terms of curriculum, 76.8 % of them paid attention to a regular program, and 15.9 % of them felt interested in a weekend program. However, a night class program was of their interest the least (7.3%). The most interesting branch of study for the samples was business administration (38.6%) while the second and the third were accounting (24.7%) and business computer (11.8%). Moreover, tourism and hotel was rated the fourth (11.1%).

2) Factors affecting the decision making on continuing their studies at private university at the .05 significant level were cumulative grade point average, parents' occupation, parents' educational level, parents' income, opportunity, honors, curriculum or branch, faculty staff, buildings and facilities, as well as personal reasons. Some factors that did not affect their decision at the .05 significant level were sex, number of brothers and sisters, and external drive.

3) Categorical equations got from standard Canonical coefficient of the decision on continuing their studies at private university were shown as follows:

$$\hat{Z}_1 = -.236ZGPA + .400ZOCC_F + .323ZOCC_M + .006ZEDU_F + .163ZEDU_M \\ - .262ZINCOME + .255ZOPPO + .511ZFAMO - .313ZCURR + .189ZTEAC \\ - .242ZBUIL + .085ZREAS$$

$$\hat{Z}_2 = -.038ZGPA + .136ZOCC_F - .322ZOCC_M - .155ZEDU_F \\ + .660ZEDU_M + .036ZINCOME + .150ZOPPO - .169ZFAMO + .053ZCURR \\ + .539ZTEAC + .181ZBUIL + .121ZREAS$$

4) Fisher's categorical equations which were used to divide three groups of high vocational certificate students namely deciding to study, deciding not to study, and being unsure of continuing their studies at private university were as follows:

$$\hat{D}_{\text{deciding to study}} = -57.116 + 10.442GPA + 2.161OCC_F + 2.978OCC_M \\ + .893EDU_F + 6.768EDU_M + 3.407INCOME + 5.296OPPO \\ + 3.273FAMO - 1.465CURR + 6.155TEAC + 2.209BUIL \\ + 2.611REAS$$

$$\hat{D}_{\text{deciding not to study}} = -52.919 + 10.969GPA + 1.177OCC_F + 2.402OCC_M \\ + .965EDU_F + 5.892EDU_M + 3.993INCOME + 4.756OPPO \\ + 2.452FAMO - .900CURR + 5.542TEAC + 2.549BUIL \\ + 2.424REAS$$

$$\hat{D}_{\text{unsure}} = -58.463 + 10.689GPA + 1.781OCC_F + 2.290OCC_M \\ + .732EDU_F + 7.235EDU_M + 3.769INCOME + 5.144OPPO \\ + 2.675FAMO - 1.106CURR + 6.360TEAC + 2.549BUIL \\ + 2.611REAS$$

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์วัฒนา สุนทรชัย อาจารย์ประจำสำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล ผู้อำนวยการสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล หังสพฤกษ์ ผู้อำนวยการฝ่ายรับสมัครนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่กรุณาเสียสละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้ อีกทั้งยังกรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวภา วิชาดี อาจารย์ประจำสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในงานวิจัยเล่มนี้ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ทำให้กำลังใจกับคณะผู้วิจัยมาตลอด โดยเฉพาะคณาจารย์ในภาควิชาสถิติ และขอขอบคุณนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.6 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ	8
2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา	11
2.3 เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภท	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
3.3 วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล	27
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	30
4.2 การวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับ ปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยการวิเคราะห์จำแนก ประเภท	36

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
5.1 สรุปผลการวิจัย	44
5.2 อภิปรายผล	48
5.3 ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	60
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	67
ประวัติคณะผู้วิจัย	70



สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	30
2	ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	32
3	ข้อมูลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	34
4	สาเหตุการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน	34
5	จำนวน (ร้อยละ) การรับทราบข่าวการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	35
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่เกี่ยวกับ การศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	36
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความน่าจะเป็นในการ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ ตัดสินใจเลือก ไม่เลือก และยังไม่แน่ใจในการตัดสินใจศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	37
8	ค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานของสมการจำแนกประเภท Canonical	38
9	ค่าสถิติทดสอบสำหรับสมการจำแนกประเภท Canonical	38
10	จำนวน (ร้อยละ) ความถูกต้องของการจำแนก	40

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

หน้า

4



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาประเทศเพื่อให้มีความเจริญก้าวหน้าเทียบเท่ากับนานาประเทศที่เป็นมหาอำนาจนั้น ประเทศไทยต้องมีการให้การศึกษาที่ดีแก่ประชาชนของประเทศ เพื่อเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันการศึกษานับได้ว่าเป็นมีความสำคัญมากในการที่จะพัฒนาทรัพยากรบุคคล เนื่องจากโลกได้มีการวิวัฒนาการมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความทันสมัยมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้มนุษย์เราจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อให้มีความก้าวหน้าต่อการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน ซึ่งมนุษย์เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาในด้านต่างๆ เพื่อให้มีศักยภาพที่จะนำพาให้ประเทศชาติได้พัฒนาต่อไปให้เท่าเทียมกับประเทศอื่นๆ ที่มีความเจริญแล้ว

การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศ การศึกษาเป็นการพัฒนาให้เกิดความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และคุณภาพชีวิตของมนุษย์ และในปัจจุบันรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง จึงได้มีการปฏิรูปการศึกษา โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า 1) การปฏิรูปหลักสูตร และการเรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้ทุกระดับให้ยึดหลักความเชื่อมโยงบูรณาการ และร้อยรัดหลักสูตรตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา 2) หัวใจของการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอยู่ที่การปฏิรูปเนื้อหาสาระ วิธีการเรียนรู้ และวิธีการจัดการมากกว่าอาคารสถานที่ และงบประมาณ 3) ควรให้โอกาสกับคนไทยทุกคนได้พัฒนาตลอดชีวิต และเต็มตามศักยภาพ เพื่อสะสมความมั่งคั่งทางปัญญา (Intellectual Wealth) สำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต และ 4) ควรเร่งพัฒนาคนเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติและกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ อ้างในหนังสือพิมพ์มติชน 12 สิงหาคม 2545)

การปฏิรูปการศึกษาเป็นการให้โอกาสกับประชาชนได้เรียนเพื่อหาองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่ทันต่อโลกในปัจจุบัน และเป็นการส่งเสริมให้ได้เรียนในระดับที่สูงขึ้น ทำให้ผู้เรียนทุกกลุ่มได้มีทางเลือกในการศึกษามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สายสามัญ นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สายอาชีพ โดยทุกคนสามารถที่จะสร้างโอกาสในการศึกษาหาความรู้ และความก้าวหน้าให้กับตนเองได้ โดยเฉพาะนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นนักศึกษากลุ่มหนึ่งที่น่าสนใจ ส่งเสริม และผลักดันให้มีโอกาสได้รับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยนักศึกษากลุ่มนี้สามารถเลือกศึกษาต่อได้ทั้งในภาคปกติ ภาคพิเศษ หรือ

ภาคค่ำ และมีโอกาสได้เลือกเรียนในสาขาที่ตนเองถนัดและชอบได้ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน

สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ เป็นสถานที่ค้นคว้าข้อมูล เป็นแหล่งพัฒนาบุคคลในทุกๆ ด้าน และเป็นสถาบันผลิตบัณฑิตหรือทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของสังคมไทย เพื่อให้ทุกคนได้รับการเรียนรู้ ได้รับการศึกษาให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุขและมีคุณภาพ ความรู้ และคุณธรรม โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นสถาบันที่มีบทบาท และสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เป็นการเพิ่มโอกาส และทางเลือกของการศึกษาในส่วนที่รัฐจัดให้ไม่เพียงพอ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในเชิงคุณภาพทางวิชาการควบคู่กับคุณธรรม เป็นสถานศึกษาเฉพาะด้าน สถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน ให้ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน เป็นการเปิดโอกาสแก่ผู้เรียนในการเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของผู้เรียนในการเลือกเรียนและการศึกษาได้เต็มที่ตามความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน (วัลลภ สุวรรณดี และคณะ, 2541) ภาระหน้าที่ที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือมหาวิทยาลัยเอกชนคือการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรมสามารถปรับตัวให้เข้ากับภาวะที่เปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมทำให้บัณฑิตสามารถสร้างสรรค์งาน พัฒนาตนเอง สังคมและประเทศชาติได้เป็นอย่างดี และสิ่งที่ต้องเน้นและมีความจำเป็นสำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนคือการเน้นการเรียนการสอนสาขาวิชาที่ขาดแคลนกำลังคน สาขาที่ต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ของผู้เรียน สังคม และประเทศชาติ (จิรวัฒน์ รจนาวรรณ, 2546: 39 - 40)

ดังนั้นการศึกษابัณฑิตที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในระดับอุดมศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนดนโยบาย การวางแผน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา เพื่อสร้างปัจจัยจูงใจในการเลือกสถาบันที่ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ลักษณะการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในกรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือก กลุ่มที่ตัดสินใจไม่เลือก และกลุ่มที่ยังไม่แน่ใจที่จะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ประชากรในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งของภาครัฐและเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับ ปวส. ทั้งของภาครัฐและเอกชนในปีการศึกษา 2547 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 600 คน เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ซึ่งจำนวนตัวอย่างไม่ควรน้อยกว่า 20 เท่าของจำนวนตัวแปร (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542; 310-311) และการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมดตามกรอบแนวคิดการวิจัยจำนวน 15 ตัวแปร ดังนั้น 20 เท่าของจำนวนตัวแปรจึงเท่ากับ 300 คน เนื่องจากโดยปกติการตอบกลับของกลุ่มตัวอย่างประมาณ 60 – 80% ดังนั้นเพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 300 คน ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าของตัวเลขที่คำนวณได้ นั่นคือใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1) สุ่มสถาบันการศึกษาแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดให้สถาบันการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling unit) แล้วทำการจำแนกสถาบันการศึกษาออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มสถาบันการศึกษาภาครัฐ และกลุ่มสถาบันการศึกษาภาคเอกชน จากนั้นสุ่มเลือกสถาบันการศึกษาจากกลุ่มที่ 1 และ 2 มากกลุ่มละ 6 สถาบัน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้สถาบันการศึกษาที่เป็นตัวอย่างดังนี้

สถาบันการศึกษาภาครัฐ

- วิทยาลัยพณิชยการบางนา
- วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย
- วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร
- วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
- วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

สถาบันการศึกษาภาคเอกชน

- วิทยาลัยกรุงเทพการบัญชี
- ดุสิตพณิชยการวิทยาลัย
- สถาบันสันติราษฎร์วิทยาลัย
- วิทยาลัยเซนต์จอห์น
- ตั้งตรงจิตพณิชยการวิทยาลัย
- เทคนิคบริหารกรุงเทพ

2) กำหนดจำนวนหน่วยตัวอย่างสถาบันละ 50 หน่วย รวม 12 สถาบัน จะได้หน่วยตัวอย่าง 600 หน่วย โดยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

สำหรับตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) ตัวแปรตามคือ การตัดสินใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และ 2) ตัวแปรอิสระสำหรับการวิจัยในครั้งนี้มี 13 ตัวแปร แบ่งเป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 : กลุ่มปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล มี 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และจำนวนพี่น้อง

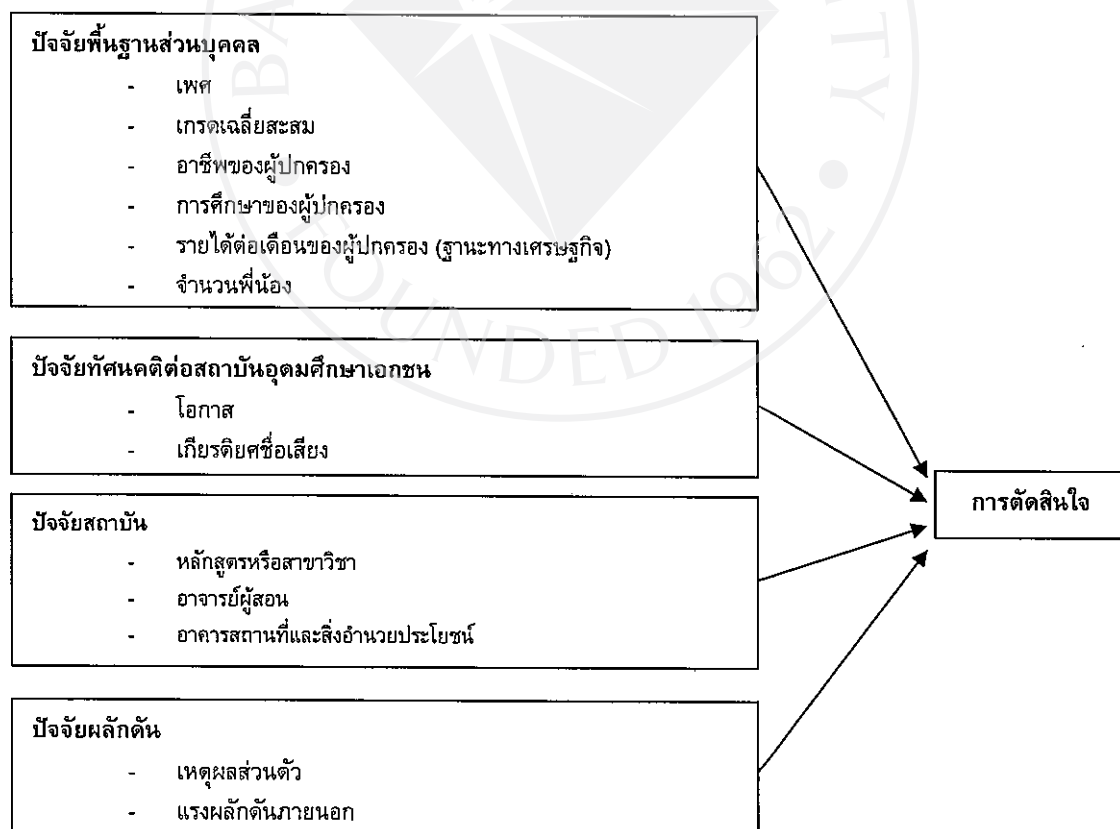
กลุ่มที่ 2 : กลุ่มปัจจัยทัศนคติต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ โอกาส และ เกียรติยศชื่อเสียง

กลุ่มที่ 3 : กลุ่มปัจจัยสถาบัน มี 3 ตัวแปร ได้แก่ หลักสูตรหรือสาขาวิชา อาจารย์ผู้สอน และ อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

กลุ่มที่ 4 : กลุ่มปัจจัยผลึกตัน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ เหตุผลส่วนตัว และ แรงผลักดันภายนอก

โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแผนภาพ 1

กรอบแนวคิด งานวิจัยครั้งนี้ มีกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้



แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยตามกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้คือ ตัวแปรในกลุ่มปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทัศนคติต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปัจจัยสถาบัน และปัจจัยผลกัตัน มีอย่างน้อย 1 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และสามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือก กลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจไม่เลือก และกลุ่มนักศึกษาที่ยังไม่แน่ใจที่จะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของตลาด และเื้ออต่อความก้าวหน้าทางการจัดการทางการศึกษาในระดับหลักสูตรต่อเนื่องจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
3. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

1. การตัดสินใจศึกษาต่อ หมายถึง การที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วางแผนที่จะเลือกหรือไม่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือยังไม่แน่ใจ ซึ่งได้มาจากการสอบถามที่ให้นักศึกษาเลือกตอบว่า จะเลือกศึกษาต่อ ไม่เลือกศึกษาต่อ หรือยังไม่แน่ใจ
2. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะทางชีวสังคมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เช่น เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง จำนวนพี่น้อง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และแหล่งทุนการศึกษาในปัจจุบันที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งได้จากการสอบถามด้วยแบบสอบถามแบบเลือกตอบ
3. ปัจจัยทัศนคติต่อการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึก หรือ ทำที่ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านโอกาส และด้านเกียรติยศชื่อเสียง ดังนี้

3.1 โอกาส หมายถึง ความคิดเห็น หรือ ความรู้สึก หรือทำที่ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เมื่อจบการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้วจะมี

โอกาสได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นโอกาสการเลือกงาน/หางาน โอกาสของความก้าวหน้า การได้รับการยอมรับจากสังคม โดยวัดจากการสอบถามด้วยแบบสอบถามที่ให้แสดงความคิดเห็นหรือท่าที 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.2 เกียรติยศชื่อเสียง หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึก หรือท่าทีของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เมื่อจบการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแล้วจะได้รับชื่อเสียง เกียรติยศ และการยกย่องจากคนรอบข้างและสังคม โดยวัดจากการสอบถามด้วยแบบสอบถามที่ให้แสดงความคิดเห็นหรือท่าที 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4. ปัจจัยสถาบัน หมายถึง สาเหตุ เหตุผล หรือปัจจัยที่ทำให้ให้นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

4.1 หลักสูตรหรือสาขาวิชา หมายถึงหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สถาบันการศึกษา เอกชนเปิดสอนตรงตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รวมไปถึงหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และรองรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น โดยวัดจากการสอบถามด้วยแบบสอบถามที่ให้แสดงถึงระดับเหตุผล 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4.2 อาจารย์ผู้สอน หมายถึง คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนของ สถาบันการศึกษาเอกชน ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาความรู้อยู่เสมอ การทำงานที่น่าเชื่อถือ อธิบายดี ความกระตือรือร้นในการสอน อำนวยความสะดวกในการให้ผู้เรียนได้เข้าพบปรึกษาหารือได้ บทบาทในการพัฒนา การศึกษา และความมีชื่อเสียง โดยวัดจากการสอบถามด้วยแบบสอบถามที่ให้แสดงถึงระดับ เหตุผล 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4.3 อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง องค์ประกอบทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในสถาบันการศึกษาเอกชน ซึ่งประกอบด้วย ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการที่เหมาะสมในการเรียนรู้ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่จอดรถ ห้องน้ำ จุดบริการน้ำดื่ม ที่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา ห้องสมุดที่กว้างขวาง ดำรงในห้องสมุดมีเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา รวมไปถึงมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย ความสะดวกในการเดินทางเรียน โดยวัดจากการสอบถามด้วยแบบสอบถามที่ให้แสดงถึงระดับเหตุผล 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

5. ปัจจัยผลักดัน หมายถึง สาเหตุ เหตุผล หรือปัจจัยที่ทำให้ให้นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใช้ในการตัดสินใจศึกษาต่อ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้าน เหตุผลส่วนตัว และด้านแรงผลักดันภายนอก ดังนี้

5.1 เหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความต้องการในการยกระดับคุณภาพของตนเองในด้านต่างๆ ได้แก่ การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ การปรับปรุงตนเองให้สูงขึ้น การเป็นที่ยอมรับของสังคม การทัดเทียมทางการศึกษา การความก้าวหน้าในชีวิตการทำงาน ความตั้งใจเดิมที่ต้องการศึกษาต่อ โดยวัดจากการสอบถามด้วยแบบสอบถามที่ให้แสดงถึงระดับเหตุผล 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

5.2 แรงผลักดันภายนอก หมายถึง แรงผลักดัน แรงสนับสนุนจากบุคคลอื่นให้ศึกษาต่อ เช่น แรงสนับสนุนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แรงสนับสนุนจากอาจารย์ แรงสนับสนุนจากเพื่อน โดยวัดจากการสอบถามด้วยแบบสอบถามที่ให้แสดงถึงระดับเหตุผล 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา
3. เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)
4. กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ตอนที่ 1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

1. ทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

รีดเดอร์ (Reader, 1976: 39 อ้างใน อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์, 2546 : 9 - 10) นักสังคมวิทยาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำ หรือพฤติกรรมของบุคคล และตั้งเป็นทฤษฎีขึ้นเรียกว่า ทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม (The Multiple Factors Theory of Decision Making and Social Action) ซึ่งอธิบายว่า เหตุผลในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนั้นประกอบด้วยปัจจัยหลายๆ ประการ รวมเรียกว่า กลุ่มเหตุผลของความเชื่อหรือไม่เชื่อ (Believes and Disbelieves) หรือเหตุผลในการตัดสินใจและการตัดสินใจแปรเปลี่ยนไปตามแต่ละปัจเจกบุคคลในแต่ละสถานการณ์ เหตุผลดังกล่าวมาจากปัจจัยต่อไปนี้

1. ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) ประกอบด้วย

1.1 เป้าประสงค์ หรือจุดมุ่งหมาย (Goal) หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำต้องการ หรือพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายนั้น

1.2 ความเชื่อ (Belief Orientation) หมายถึง ความรู้ที่ผู้กระทำเข้าใจในเรื่องหนึ่ง ที่ทำให้เกิดความเชื่อและอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระทำ ผู้กระทำจะเป็นผู้เลือกกระทำหรือไม่กระทำ ให้สอดคล้องกับความเชื่อของเขาก็ได้

1.3 มาตรฐานค่านิยม (Value Standards) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำได้รับจากความเชื่อ ทศนคติ ลักษณะนิสัย ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ตัดสินว่าดีหรือไม่ดี ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการกระทำทางสังคมโดยเป็นตัวชักนำให้ผู้กระทำพยายามที่จะกระทำให้สอดคล้องตามค่านิยมของเขายึดถืออยู่

1.4 นิสัย และขนบธรรมเนียมประเพณี (Habits and Customs) คือ แบบอย่างพฤติกรรมที่ผู้กระทำได้รับการกระตุ้นให้แสดงออกมาจนเป็นรูปแบบที่แน่นอน และมีการยอมรับอันเนื่องมาจากแบบอย่างที่ตั้งคณกำหนดไว้

2. ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ประกอบด้วย

2.1 ความคาดหวัง (Expectations) หมายถึงการที่ผู้กระทำมีความเข้าใจ และเชื่อว่าผู้ใดคาดหวังในตัวของเขา เขาจึงกระทำ

2.2 ข้อผูกมัด (Commitment) คือ สิ่งที่ผู้กระทำมีความเชื่อว่าเขาผูกพัน ที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้นๆ

2.3 แรงเสริม (Forces) คือ สิ่งที่เป็นตัวกระตุ้น และนำไปสู่การตัดสินใจ และกระทำทางสังคม ในขณะที่ผู้กระทำตั้งใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น เขารู้สึกว่าเขาได้รับแรง เสริมให้กระทำพฤติกรรมนั้นได้เร็วขึ้น

3. ปัจจัยสนับสนุน (Able Factors) ประกอบด้วย

3.1 โอกาส (Opportunity) หมายถึง สถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้กระทำ มีทางเลือกในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งผู้กระทำจะตัดสินใจกระทำหรือมีส่วนร่วมตาม สถานการณ์นั้นๆ

3.2 ความสามารถ (Ability) คือ ความรู้สึกที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถ ของตนเองที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการกระทำนั้นๆ ได้ ผู้กระทำจะตัดสินใจกระทำเพราะเขารู้สึกว่าเขาสามารถที่จะกระทำสำเร็จได้ในสถานการณ์นั้นๆ

3.3 การสนับสนุน (Support) คือ สิ่งที่ผู้กระทำหวังว่าจะได้รับจากผู้อื่น ในการทำสิ่งใด การตัดสินใจกระทำ เมื่อมีความรู้สึกว่ามีสิ่งสนับสนุนให้ทำสิ่งนั้น

2. ทฤษฎีแรงจูงใจ

นักจิตวิทยา และนักการศึกษาของไทยหลายคนได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หลายทัศนะด้วยกัน เช่น แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคล แสดงพฤติกรรม หรือหมายถึง วิธีการชักนำให้ผู้อื่นตัดสินใจประพฤติปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ หรือหมายถึง พลังที่มีอยู่ในตัวบุคคล ที่พร้อมจะกระตุ้นหรือชี้ทางให้กระทำพฤติกรรมอย่างใด อย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, สมพงษ์ เกษมสิน และถวิล ชารา โภชน์ อังใน อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์, 2546: 28)

ประสาธ อิศรปริดา (2541: 299 – 305) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจว่า สามารถ แบ่งออกได้เป็น 4 ทฤษฎีคือ

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral Approaches to Motivation) : พฤติกรรมเกิดขึ้นจากสิ่งเร้า และทิศทางของพฤติกรรมจะถูกกำหนดโดยการเสริมแรงและการลงโทษ เช่น การเสริมแรงขั้นปฐมภูมิ (Primary Reinforcement) จะเกี่ยวข้องกับความต้องการทางสรีระ (ความหิว กระหาย เพศ) หรือการเสริมแรงทุติยภูมิ (Secondary Reinforcement) จะ

เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้า ซึ่งเกิดขึ้นควบคู่กับตัวเสริมแรงปฐมภูมิ ถ้าเด็กได้รับตัวเสริมแรงหลังจากที่ได้กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เด็กก็จะมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ ลักษณะนี้เป็นการสร้างนิสัย หรือการกระทำบางอย่างของบุคคล สรุปว่าทฤษฎีพฤติกรรมนิยม จะเน้นให้การเสริมภายนอก (แรงจูงใจภายนอก) เช่น คะแนน ดาว หรือรางวัลอื่นๆ ซึ่งตรงข้ามกับทฤษฎีกลุ่มปัญญานิยมที่เน้นการให้รางวัลตนเอง (แรงจูงใจภายใน)

2. ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanistic Approaches to Motivation) : นักทฤษฎีมนุษยนิยมที่มีชื่อเสียงมาก ได้แก่ มาสโลว์ (Abraham Maslow) และโรเจอร์ (Carl Rogers) นักจิตวิทยากลุ่มนี้เกิดขึ้นจากความคิดที่ว่า จิตวิทยาพฤติกรรมนิยม และจิตวิทยา กลุ่มจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ของฟรอยด์ (Sigmund Freud) อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ชัดเจนเพียงพอ โดยที่จิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยมจะอธิบายเรื่องแรงจูงใจของมนุษย์ โดยเน้นย้ำที่อิสรภาพของบุคคลในการเลือกที่จะกระทำ กำหนดแนวทางพฤติกรรมของตนเอง ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของตน โดยเน้นที่ความสำคัญของแรงจูงใจภายใน ซึ่งแสดงทัศนะว่า ความต้องการนับถือตนเอง (Self-esteem) และความต้องการตระหนักในตนเองเพื่อพัฒนาศักยภาพแห่งตน (Self-actualization) เป็นศูนย์กลางของการแสดงพฤติกรรมทั้งหลาย

3. ทฤษฎีปัญญานิยม (Cognitive Approaches to Motivation) : มีความคิดว่า พฤติกรรมของบุคคลไม่ได้เกิดจากการตอบสนองต่อเหตุการณ์ภายนอก หรือจากความต้องการพื้นฐาน เหมือนที่กลุ่มพฤติกรรมนิยมกล่าว แต่พฤติกรรมทั้งหลายเกิดจากการแปลความหมายจากเหตุการณ์เหล่านั้น เช่น เมื่อถึงเวลาเที่ยงวัน ก็จะรู้สึกหิวหิวกลืน ทำงานต่อไปไม่ได้เพราะถึงเวลาจะไปรับประทานอาหาร ลักษณะนี้อธิบายว่าพฤติกรรมการกลืน หรือ หงุดหงิด ไม่ได้เกิดจากการขาดอาหารหรือกระหาย แต่เกิดจากการแปลความหมายว่าเที่ยงแล้วถึงเวลาที่จะต้องไปรับประทานอาหารแล้วเป็นต้น นักจิตวิทยากลุ่มนี้เชื่อว่า พฤติกรรมจะถูกกำหนดโดยความคิด (ความเชื่อ ความคาดหวัง เป้าหมาย ค่านิยม) ไม่ได้เกิดจากการได้รับรางวัลหรือตัวเสริมแรง หรือประสบการณ์ที่ถูกลงโทษในอดีต

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Approaches to Motivation) : เป็นกลุ่มที่ผสมผสานระหว่างแนวคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยมและกลุ่มปัญญานิยม คือให้ความสนใจทั้งผลของการกระทำ และความคิดความเชื่อของบุคคล ทฤษฎีนี้อธิบายแรงจูงใจในรูปของผลคูณของการคาดหวังกับคุณค่าของเป้าหมายที่ต้องการ หรือกล่าวได้ว่า ทฤษฎีนี้จะ เป็นลักษณะ “ถ้าหากฉันพยายามให้มากขึ้น ฉันจะประสบความสำเร็จหรือไม่” และ “ถ้าฉันประสบความสำเร็จ ผลที่ได้รับจะมีคุณค่าสำหรับฉันหรือไม่”

3. ทฤษฎีความคาดหวัง

ในสังคมเรามักจะได้ยินคำว่า “บุคคลถูกจูงใจไปสู่ความสำเร็จได้นั้นเป็นผลมาจากค่าที่เขาคาดหวังจากการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ” (ทศพร ประเสริฐสุข, 2540) ก่อนที่บุคคลจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด คนเรามีความคาดหวัง (Expectancy) ว่าจะได้รับความสำเร็จเป็นผลตอบแทน

การกระทำ เช่น คาดหวังว่าเรียนหนังสือครบหลักสูตรแล้วจะได้รับปริญญา ความคาดหวังนี้เกิดก่อนการกระทำจึงเป็นเหตุของการกระทำ พฤติกรรมมนุษย์เกิดจากความคาดหวังที่จะได้รับผลสำเร็จจากการกระทำนั้นๆ

ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom (อ้างใน อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์, 2546: 27) กล่าวว่า การที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจกระทำการหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือแรงจูงใจโดยอาศัยเหตุผลและปัจจัยหลายๆ อย่างประกอบกัน มิได้เกิดจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว โดยที่บุคคลนั้นๆ จะต้องมีความคาดหวังเกี่ยวกับ ผลตอบแทนที่จะได้รับ ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ และ ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น

จากทฤษฎีต่างๆ ที่กล่าวมา คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวว่าจะมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือไม่ และปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่เลือก ไม่เลือก หรือยังไม่แน่ใจที่จะตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาพบว่า งานวิจัยของ จิราภรณ์ ไหวดี (2540; อ้างในนันท์นี้ แป้นแจ้, 2547; 34) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในด้านสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล และสื่อ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา และด้านทั่วไป โดยศึกษาจากนิสิตปริญญาโท ปีการศึกษา 2540 จำนวน 600 คน ผลการวิจัยพบว่า ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัวมีความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือด้านสถาบัน ด้านทั่วไป ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา และด้านการชักจูงจากบุคคลและสื่อตามลำดับ งานวิจัยของ มาธร มีชุมสิน (2541; อ้างใน นันท์นี้ แป้นแจ้, 2547; 34-35) ที่ศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเข้าศึกษาในโครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม และแรงจูงใจของนิสิตที่ตัดสินใจเข้าศึกษาในโครงการดังกล่าว โดยมีกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือ นิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหารรุ่นที่ 1 และ 2 ของมหาวิทยาลัยบูรพาจำนวน 94 คน ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลที่ทำให้นิสิตตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในโครงการนี้คือ การเปิดสอนเฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์ และสามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมได้มาก เมื่อสำเร็จการศึกษา รวมทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน ตลอดจนจรรยาบรรณในสังคม

งานวิจัยของ เปรมจิตร ศิริสานต์ (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คน ผลจากการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อมี 9 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านการพัฒนาตนเองตามสิ่งแวดล้อม 2) ด้านการพัฒนางานในอาชีพที่ทำอยู่ 3) ด้านการยอมรับในสถาบัน 4) ด้านความก้าวหน้าของชีวิต 5) ด้านความต้องการการศึกษาตลอดชีวิต 6) ด้านลักษณะเฉพาะของสถาบันเกี่ยวกับการวางแผนหลักสูตร 7) ด้านการพัฒนาตนเองตามค่านิยมของสังคม 8) ด้านลักษณะเฉพาะของสถาบันที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา และ 9) ด้านความต้องการเป็นแบบอย่างของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

งานวิจัยของ ศิริพร ลีสวัสดิ์ถาวรกุล (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างก่อสร้างในสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานครและภาคกลาง 1 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 251 คน ผลจากการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมากที่สุด ได้แก่ ด้านความสนใจส่วนตัว รองลงมาเป็นลำดับ ได้แก่ ด้านความก้าวหน้า ด้านลักษณะของงาน ด้านค่านิยม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเศรษฐกิจ ด้านความสะดวกสบายในการเดินทาง และปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุดคือด้านการเงิน

งานวิจัยของนันท์นที เป้นแจ่ง (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ

งานวิจัยของเบญจมาศ แสงอนุเคราะห์ (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และการศึกษาของผู้ปกครอง

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว เห็นได้ว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาหลากหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยด้านสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านแรงผลักดันภายนอก ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ด้านการยอมรับจากสังคม ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเศรษฐกิจ และด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นต้น ดังนั้นใน

งานวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว คณะผู้วิจัยยังสนใจศึกษาปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เกี่ยวกับ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง และการศึกษาของผู้ปกครองว่าปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

1. เพศ

มีผู้ทำการศึกษาวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจศึกษาต่อไว้ ดังนี้ จำเนียร สุขสง (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส: ศึกษากรณี อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่ผลการศึกษาพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลีนุช บุญน้อม (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า เพศ เป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาระบบสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ส่วนงานวิจัยของนันทินี คุ่มปรีดี (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาถึงการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนยางชุมน้อย พัทธาคม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เพศไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนต่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษาที่พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อ และงานวิจัยของ พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในจังหวัดสุพรรณบุรีพบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

2. เกรดเฉลี่ยสะสม

งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมหรือผลการเรียนของนักเรียนกับการตัดสินใจศึกษาต่อ ได้แก่ งานวิจัยของ พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในจังหวัดสุพรรณบุรีพบว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา งานวิจัยของ นันทินี คุ่มปรีดี (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาถึงการตัดสินใจศึกษาต่อใน

ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ งานวิจัยของ จิราภรณ์ โชติบุตร (อ้างใน ชัยวัฒน์ สราญเลิศ, 2544: 27) งานวิจัยของ อุไร มั่นหมั่น (2538: 84) ที่ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาของบุญมี บุญมั่น (2535: 34) ที่ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศึกษากรณีอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ และ งานวิจัยของ สุรัตน์ ไชยชมภู (2535: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกที่ต่างกันพบว่า ระดับคะแนน หรือคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ

3. อาชีพของผู้ปกครอง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองและการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มีดังนี้ งานวิจัยของพิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ศึกษากรณีวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี พบว่า อาชีพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพรศรี พรพิทักษ์ดำรง (2534: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนสาขาเกษตรศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดยโสธร และงานวิจัยของ อานันท์ ทาปทา (2533: บทคัดย่อ) ที่พบว่าอาชีพของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนในเขตอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ส่วนงานวิจัยของชัยวัฒน์ สราญเลิศ (2544: 114) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพของบิดา มารดา และผู้อุปการะไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา เช่นเดียวกับงานวิจัยของ นันทินี คุ่มปรีดี (2543: บทคัดย่อ) ที่พบว่า อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดาเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 งานวิจัยของ วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย (2543: บทคัดย่อ) ที่พบว่า อาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา และงานวิจัยของ จำเริญ สังกษ์ทอง (2540: 80-89) ที่ศึกษาพบว่า อาชีพของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ สังกัดวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา

4. การศึกษาของผู้ปกครอง

งานวิจัยที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองและการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ งานวิจัยของชลินุช บุญน้อม (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาระบบสารสนเทศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์ ไชยชมภู (2535: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียน ส่วนงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ สราญเลิศ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า ระดับการศึกษาของมารดามีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ส่วนระดับการศึกษาของบิดาไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ทำนองเดียวกันกับงานวิจัยของ นันทินี คุ่มปรีดี (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการตัดสินใจต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม อำเภอชุมขุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ผลงานวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของบิดาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน แต่พบว่าระดับการศึกษาของมารดาไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน

ส่วนงานวิจัยของ พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ (2545: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.): กรณีศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา และพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2543: 130) ที่พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนต่อของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร

5. รายได้ของผู้ปกครอง

งานวิจัยที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองและการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ งานวิจัยของชลินุช บุญน้อม (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มี

ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาระบบสารสนเทศของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า รายได้ของผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา และงานวิจัยของ นันทินี คุ่มปรีดี (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า รายได้ของผู้ปกครองมีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์ ไชยชมภู (2535: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า รายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อานันท์ ทาพทา (2533: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีศักยภาพต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่พบว่ารายได้ของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อของนักเรียน

ส่วนงานวิจัยของ พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ (2545: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.): กรณีศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่พบว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิวรค์ เอียดศรีชาย (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา พบว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา

6. จำนวนพี่น้อง

งานวิจัยที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องและการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ งานวิจัยของสินุช บุญน้อม (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาระบบสารสนเทศของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา และงานวิจัยของ จงจิตร อ่ำสาริกา (2541: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนปอทองวงศ์จันทร์วิทยา อำเภอปอทอง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องในครอบครัวน้อย จะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพเป็นจำนวนมาก ส่วนนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องในครอบครัวมาก จะเลือกศึกษาต่อสายสามัญมากกว่า เช่นเดียวกับ

งานวิจัยของ บุญศิริ โสสะอาด (2540: 65 – 66) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนต่อส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้องจำนวน 1 – 3 คน และนักเรียนที่ไม่เรียนต่อส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 4 – 6 คน

ส่วนงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ สราญเลิศ (2544: 112 – 113) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทินี คุ่มปรีดี (2543: บทคัดย่อ) ที่พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ และงานวิจัยของ วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา พบว่า จำนวนพี่น้องในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา

7. โอกาส

โอกาส คือ โอกาสที่ได้รับจากการศึกษาต่อ ซึ่งในที่นี้หมายความว่า ความคิดเห็นหรือความคาดหวังว่าเมื่อได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จะทำให้มีโอกาสได้เลือกงาน หา งานได้ง่าย ได้รับความก้าวหน้า ได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งงานวิจัยที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสและการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ งานวิจัยของอารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขา วิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำเริญ สังข์ทอง (2540: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ สังกัดวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา ที่พบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาเป็นปัจจัยที่มีให้นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ภัทรธิดา วารินทร์ (2538: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อการศึกษาออกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของคนงานใน โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ความมุ่งหวังด้านการศึกษาและอาชีพมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน

8. เกียรติยศ ชื่อเสียง

เกียรติยศ ชื่อเสียง คือ ความคิดเห็นหรือท่าทีต่อการศึกษาที่จะทำให้ได้รับ ชื่อเสียง เกียรติยศ และได้รับการยกย่องจากคนรอบข้าง และสังคม โดยมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึง

ความสัมพันธ์ระหว่างเกียรตินิยม ชื่อเสียงและการตัดสินใจศึกษาต่อ ดังนี้ มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (อ้างใน อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์, 2546: 39) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนพยาบาลผดุงครรภ์ และอนามัยกองทัพบก พบว่า ปัจจัยด้านความต้องการยศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุดใจ เหล่าสุนทร (อ้างใน นันทินี คุ่มปรีดี, 2543: 25) ว่าสาเหตุของการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนนั้น เป็นเพราะ ให้ความมั่นคงเมื่อเกิดความสำเร็จนั้น เพราะเกียรตินิยม ชื่อเสียง จะได้รับการนับถือจากคนทั่วไป

9. หลักสูตรหรือสาขาวิชา

หลักสูตรหรือสาขาวิชา หมายถึง หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนตรงตามความต้องการ ตรงกับความถนัด และความสนใจเรียนของผู้เรียน รวมไปถึง สถาบันที่มีหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่รองรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น โดยมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา และการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ดังนี้ งานวิจัยของ อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งพบว่า ลักษณะของหลักสูตรเป็นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไร มั่นหมั่น (2538: 84) ที่ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนครปฐม พบว่า แรงจูงใจในด้านหลักสูตรมีส่วนสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน และงานวิจัยของ สุธารัตน์ อนุกุลประเสริฐ (2538: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า หลักสูตรหรือสาขาวิชาเป็นปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่สำคัญลำดับแรก คือ หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่ รองลงมาคือ หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงตามความสามารถและความถนัด ลำดับสุดท้ายคือ หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี

ส่วนงานวิจัยของ วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา ที่พบว่า การมีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาที่กำลังศึกษาอยู่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา

10. อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาความรู้อยู่เสมอ มีการทำงานที่น่าเชื่อถือ มีอหยาศัยดี กระตือรือร้นในการสอน สามารถเข้าปรึกษากับอาจารย์ผู้สอนได้อย่างสะดวก มีบทบาทในการพัฒนาการศึกษา และเป็นผู้ที่มีชื่อเสียง โดยมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึง

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ดังนี้ งานวิจัยของ อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งพบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทินี คุ่มปรีดี (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6: ศึกษากรณี โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของสุภลักษณ์ กีฬา (2539: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการเรียนต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา: ศึกษากรณี อำเภอสรินทร จังหวัดอุบลราชธานี เช่นเดียวกับงานวิจัยของ สุรารัตน์ อนุกุลประเสริฐ (2538: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า องค์ประกอบด้านอาจารย์ผู้สอน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่สำคัญลำดับแรก คือ คณาจารย์มีผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ รองลงมาคือ คณาจารย์มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการศึกษา และลำดับสุดท้ายคือ คณาจารย์มีบุคลิกภาพและอัธยาศัยดี

11. อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง องค์ประกอบทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในสถาบันการศึกษา เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน ห้องสมุดที่กว้างขวาง ดำรงเพียงพอให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า รวมไปถึงมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย โดยมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ดังนี้ งานวิจัยของ อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภทรรธิดา วารินทร์ (2538: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการได้รับความสะดวกเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ สุรารัตน์ อนุกุลประเสริฐ (2538: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า องค์ประกอบด้านบทบาทคณะหรือมหาวิทยาลัยที่มีความสำคัญต่อ

การเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา โดยปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่สำคัญลำดับแรก คือ คณะหรือมหาวิทยาลัยมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา รองลงมาคือ คณะหรือมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมน่าเรียน และลำดับสุดท้ายคือ เคยเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน และเช่นเดียวกับงานวิจัยของ ละมัยภรณ์ เพียงไทสง (2537: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า แรงจูงใจด้านสถาบันเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนต่อของนักเรียน

12. เหตุผลส่วนตัว

เหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความต้องการในการยกระดับคุณภาพของตนเองในด้านต่าง ๆ ทางการศึกษาโดยใช้เหตุผลส่วนตัว เช่น ความต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนเอง ต้องการปรับปรุงตนเอง ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องการความทัดเทียมกันทางการศึกษา ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต และมีความตั้งใจเต็มในการศึกษาต่อ โดยมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ดังนี้ งานวิจัยของ อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546:126) ที่ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เหตุผลส่วนตัวโดยรวมของนักศึกษาในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก แสดงว่านักศึกษาต้องการมีความรู้ทัดเทียมกับคนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย เจนตรงค์ (2542: บทคัดย่อ) ที่พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา คือ เหตุผลส่วนตัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำเียร สังข์ทอง (2540: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ สังกัดวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ละมัยภรณ์ เพียงไทสง (2537: บทคัดย่อ) ที่ศึกษา เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของทองหล่อ นาคหอม (2535: บทคัดย่อ) เรื่องการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตวิชาเอกบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

13. แรงผลักดันภายนอก

แรงผลักดันภายนอก หมายถึง แรงผลักดันหรือแรงสนับสนุนจากบุคคลอื่นให้ผู้เรียนใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ เช่น แรงสนับสนุนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แรงสนับสนุนจากอาจารย์ แรงสนับสนุนจากเพื่อน ๆ และรวมไปถึงการประชาสัมพันธ์ของสถาบันการศึกษา โดยมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงผลักดันภายนอก กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ดังนี้ งานวิจัยของ พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ (2545:

บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.): ศึกษากรณีวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า การแนะนำของเพื่อนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลินุช บุญน้อม (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหารงานเทศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่พบว่า การแนะนำสนับสนุนส่งเสริมจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์แนะแนวเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำเนียร สุขสง (2543: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้ปกครองสนับสนุนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส ศึกษากรณีอำเภอเมือง จังหวัดสตูล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภทริดา วารินทร์ (2538: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อการศึกษาออกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ละมัยภรณ์ เพียงไทสง (2537: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานการประถมศึกษา ที่พบว่าอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อเป็นปัจจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์ ไชยชมภู (2535: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า อิทธิพลของกลุ่มญาติหรือผู้ใกล้ชิดเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียน

ส่วนงานวิจัยของ อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อไม่ใช่องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่พบว่า การแนะแนวของครู-อาจารย์แนะแนวพบว่าไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.): ศึกษากรณีวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี (พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ, 2545: บทคัดย่อ)

ตอนที่ 3 เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

การวิเคราะห์จำแนกประเภท (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540: 261 -294, กัลยา วาณิชย์ บัญชา, 2544: 145 – 196, วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล, 2545: 94 – 100) เป็นเทคนิคการวิเคราะห์

ทางสถิติที่ใช้แบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มๆ ตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยคัดเลือกตัวแปรอิสระที่คาดว่า จะมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม เช่น แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มที่เรียนอ่อน กลุ่มที่เรียนปานกลาง และ กลุ่มที่เรียนเก่ง หรือแบ่งกลุ่มลูกหนี้ธนาคารออกเป็น ลูกหนี้ปกติ และลูกหนี้มีปัญหา เป็นต้น เทคนิคการวิเคราะห์นี้มีวัตถุประสงค์ที่จะคัดเลือกตัวแปรกลุ่มหนึ่ง หรือชุดหนึ่งที่มีผู้วิจัยคิดว่าตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม จนถึงขั้นที่สามารถแยกประชากรออกเป็นกลุ่มต่างๆ ได้ ประชากรแต่ละกลุ่มจะมีตัวแปรที่สัมพันธ์กับกลุ่มเป็นตัวแปรตามที่ใช้แบ่งแยกกลุ่มออกจากกลุ่มอื่นๆ ตัวแปรนี้คือตัวแปรอิสระ เรียกว่า ตัวแปรจำแนกกลุ่ม (Discriminant Variable) ตัวแปรจำแนกกลุ่มต้องเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ หากเป็นตัวแปรเชิงคุณภาพจะต้องปรับให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ก่อน เช่นสมมติว่ามีตัวแปรอิสระ X_1, X_2, X_3, X_4, X_5 และมีการแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม D_1 และ D_2 เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภทจะชี้ให้เห็นว่าการเป็นสมาชิกกลุ่ม D_1 ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระตัวใดบ้าง สมการที่ได้จะให้น้ำหนักของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล เพื่อใช้ในการคาดประมาณการเป็นสมาชิกกลุ่ม D_1 สมการที่ได้นี้เรียกว่า สมการจำแนกประเภท (Discriminant Equation) ส่วนการเป็นสมาชิกของ D_2 นั้นไม่ต้องวิเคราะห์ เพราะเมื่อทราบว่าใครเป็นสมาชิกของ D_1 แล้วคนอื่นๆ ที่เหลือก็คือสมาชิกของ D_2 นั่นเอง ดังนั้นจำนวนสมการจำแนกประเภทจะน้อยกว่าจำนวนกลุ่มของตัวแปรตามอยู่ 1 เสมอ

สมการจำแนกประเภทที่ได้จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows จะอยู่ในรูป ค่ะแนดดิบ (Unstandardized coefficients) และรูปค่ามาตรฐาน (Standardized coefficients) โดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรจำแนกประเภทจะอยู่ในลักษณะความสัมพันธ์เชิงเส้น มีรูปแบบสมการของค่าสัมประสิทธิ์ค่าแนดดิบดังนี้

$$D = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \dots + \beta_p X_p + e$$

โดยที่ D คือตัวแปรตาม

$\beta_0, \beta_1, \beta_2, \beta_3, \dots, \beta_p$ คือสัมประสิทธิ์ของสมการจำแนกประเภท

$X_1, X_2, X_3, \dots, X_p$ คือ ตัวแปรจำแนกประเภท

E คือความคลาดเคลื่อน

สมการข้างต้นเป็นสมการจำแนกประเภทของประชากร ซึ่งถ้าใช้ข้อมูลตัวอย่างสมการจำแนกประเภทจะเป็น

$$\hat{D} = b_0 + b_1 X_1 + b_2 X_2 + b_3 X_3 + \dots + b_p X_p$$

และเรียก $\hat{D}$ ว่า Discriminant Score

การประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการจำแนกประเภท $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \beta_3, \dots, \beta_p$ ด้วย $b_1, b_2, b_3, \dots, b_p$ เป็นการทำให้มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มมีมากที่สุด นั่นคือทำให้อัตราส่วน $\frac{\text{ความผันแปรระหว่างกลุ่ม (Between Group Sum of Square)}}{\text{ความผันแปรภายในกลุ่ม (Within Group Sum of Square)}}$ มีค่ามากที่สุด

ซึ่งสมการของค่าสัมประสิทธิ์คะแนนดิบ จะไม่ทราบค่าอิทธิพลหรือน้ำหนักของตัวแปรอิสระที่มีต่อการจำแนกประเภท แต่สามารถพยากรณ์การเป็นสมาชิกของกลุ่มได้ ส่วนสมการของค่าสัมประสิทธิ์คะแนนมาตรฐานสามารถทราบค่าอิทธิพลหรือน้ำหนักของตัวแปรอิสระที่มีต่อการจำแนกกลุ่มได้ โดยที่สมการของค่าสัมประสิทธิ์คะแนนมาตรฐานจะอยู่ในรูปแบบสมการดังนี้

$$\hat{Z} = d_1 Z_{X_1} + d_2 Z_{X_2} + d_3 Z_{X_3} + \dots + d_p Z_{X_p}$$

เมื่อ $d_1, d_2, d_3, \dots, d_p$ คือน้ำหนักหรือค่าสัมประสิทธิ์ของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรที่ $i; i = 1, 2, 3, \dots, p$

นอกจากสมการที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังคงมีสมการที่สำคัญอีกสมการหนึ่งคือ สมการ Fisher หรือ Fisher's linear discriminant functions ซึ่งจะเป็นสมการที่ใช้ในการระบุประเภทหรือระบุกลุ่ม (Classification Equation) ในการวิเคราะห์จำแนกประเภท จำนวนสมการระบุกลุ่มจะเท่ากับจำนวนกลุ่ม ซึ่งเมื่อมีการแทนค่าตัวแปรอิสระลงไปในสมการระบุกลุ่มทุกสมการแล้ว คำนวณค่าตัวแปรตาม ถ้าค่าตัวแปรตามของสมการใดมีค่ามากที่สุด ก็หมายความว่า หน่วยศึกษานั้นอยู่ในกลุ่มนั้นนั่นเอง

การวิเคราะห์จำแนกประเภทมีค่าสถิติที่สำคัญ ดังนี้คือ

1) Eigenvalue เป็นค่าอัตราส่วนระหว่างความผันแปรระหว่างกลุ่มกับความผันแปรภายในกลุ่ม ดังนี้

$$\text{Eigenvalue} = \frac{\text{Between Group Sum of Square}}{\text{Within Group Sum of Square}}$$

Eigenvalue ควรมีค่ามาก ถ้ามีค่ามาก แสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มมาก แต่ถ้าหาก Eigenvalue มีค่าน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มมีน้อยกว่าความแตกต่างภายในกลุ่ม ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรอิสระใช้จำแนกประเภทไม่ได้

2) Canonical Correlation เป็นค่าสถิติที่ใช้ตัดสินความสำคัญของสมการ เป็นมาตรวัดความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวแปรอิสระที่ใช้ระบุการเป็นสมาชิกของกลุ่มนั้นๆ กับการเป็นสมาชิกของกลุ่ม (ตัวแปรตาม)

$$(\text{Canonical Correlation})^2 = \frac{\text{Between Group Sum of Square}}{\text{Total Sum of Square}}$$

Canonical Correlation จะมีความหมายตรงกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ค่า Canonical Correlation ควรมีค่าสูงๆ ถ้าได้ค่าต่ำหมายความว่า สมการนั้นไม่สามารถใช้พยากรณ์การเป็นสมาชิกของกลุ่มได้

3) Wilk's Lambda เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบความสำคัญของสมการจำแนกประเภท คือ ทดสอบสมมติฐานว่ามีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระระหว่างกลุ่มหรือไม่ Wilk's Lambda เขียนแทนด้วยสัญลักษณ์ λ

$$\lambda = \frac{\text{Within Group Sum of Square}}{\text{Total Sum of Square}}$$

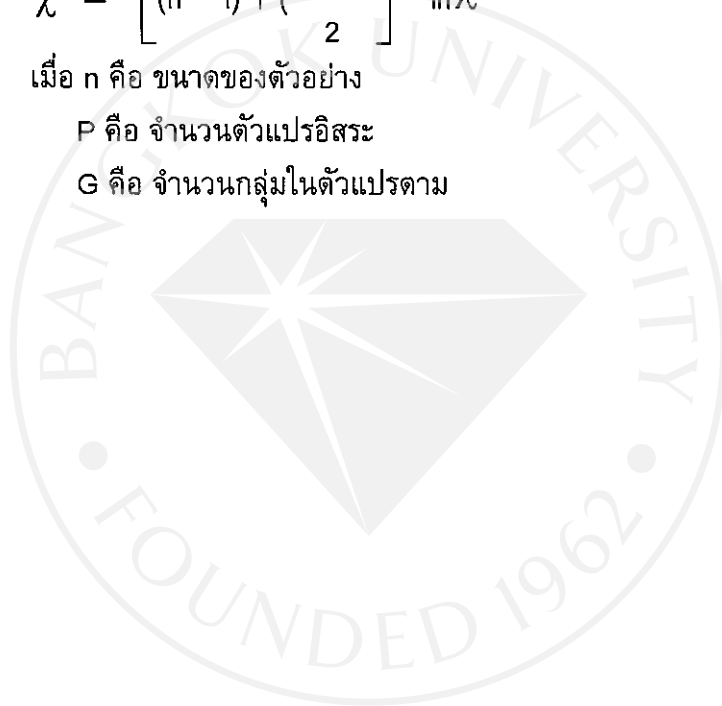
Wilk's Lambda ควรมีค่าต่ำๆ ซึ่งแสดงว่า มีความผันแปรภายในกลุ่มต่ำ หรือมีความเหมือนกันภายในกลุ่ม ความแปรผันระหว่างกลุ่มก็จะสูง ค่า Wilk's Lambda สามารถแปลงเป็นค่า Chi-Square ได้ดังนี้

$$\chi^2 = - \left[(n-1) + \left(\frac{P+G}{2} \right) \right] - \ln \lambda$$

เมื่อ n คือ ขนาดของตัวอย่าง

P คือ จำนวนตัวแปรอิสระ

G คือ จำนวนกลุ่มในตัวแปรตาม



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีกลุ่มประชากรเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั้งของภาครัฐและเอกชน ในปีการศึกษา 2547 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 600 คน เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงสหสัมพันธ์ซึ่งจำนวนตัวอย่างไม่ควรน้อยกว่า 20 เท่าของจำนวนตัวแปร (เนงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 310-311) และการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมดตามกรอบแนวความคิดการวิจัยจำนวน 15 ตัวแปร ดังนั้น 20 เท่าของจำนวนตัวแปรจึงเท่ากับ 300 คนแต่เนื่องจากโดยปกติอัตราการตอบกลับของกลุ่มตัวอย่างประมาณ 60 – 80% ดังนั้นเพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 300 คน ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าของตัวเลขที่คำนวณได้ นั่นคือใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1) สุ่มสถาบันการศึกษาแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากสถาบันการศึกษาภาครัฐจำนวน 6 สถาบัน และสถาบันการศึกษาภาคเอกชนจำนวน 6 สถาบัน ได้สถาบันการศึกษาที่เป็นสถาบันตัวอย่างดังนี้ สถาบันการศึกษาภาครัฐ ได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน และ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี สถาบันการศึกษาภาคเอกชน ได้แก่ วิทยาลัยกรุงเทพการบัญชี ดุสิตพณิชยการ วิทยาลัย สถาบันสันติราษฎร์วิทยาลัย วิทยาลัยเซนต์จอห์น ตั้งตรงจิตพณิชยการและวิทยาลัยเทคนิคบริหารกรุงเทพ

2) กำหนดจำนวนหน่วยตัวอย่างแบบไม่เป็นสัดส่วน โดยสุ่มตัวอย่างสถาบันละ 50 หน่วย จำนวน 12 สถาบัน จะได้หน่วยตัวอย่างทั้งหมด 600 หน่วย ทั้งนี้สุ่มหน่วยตัวอย่างจากแต่ละสถาบันโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบด้วยตนเองเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา สอบถามเกี่ยวกับ เพศ สาขาที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้รวมของผู้ปกครอง และจำนวนพี่น้อง

ส่วนที่ 2 : สอบถามเกี่ยวกับความต้องการและการรับทราบข่าวสารในการศึกษาต่อ

ส่วนที่ 3 : สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งแบบสอบถามในส่วนนี้แบ่งออกเป็นรายด้านดังต่อไปนี้

1) ด้านโอกาส เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกหรือท่าทีที่มีต่อโอกาสของการได้รับจากการเรียนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยแบ่งระดับความคิดเห็น ความรู้สึก หรือท่าทีออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2) ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น หรือความรู้สึก หรือท่าทีที่มีต่อเกียรติยศ ชื่อเสียงที่จะได้รับในการเรียนจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3) ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา เป็นการสอบถามเกี่ยวกับระดับการคำนึงถึงการมีหลักสูตร หรือมีสาขาวิชาที่ตรงตามความต้องการ ตรงกับความสนใจ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และรองรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต้องการมาน้อยเพียงใด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4) ด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นการสอบถามเกี่ยวกับระดับการคำนึงถึงปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่สนใจ โดยแบ่งระดับการคำนึงถึง 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

5) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นการสอบถามเกี่ยวกับระดับการคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาคารสถานที่ และรวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ทางสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่สนใจมี โดยแบ่งระดับการคำนึงถึง 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

6) ด้านเหตุผลส่วนตัว เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาสนใจศึกษาต่อ โดยเป็นการถามถึงเหตุผลส่วนตัว เช่น ความต้องการเพิ่มความรู้ ต้องการปรับวุฒิ ต้องการเป็นที่ยอมรับ ต้องการความทัดเทียม ต้องการความก้าวหน้า รวมไปถึงความตั้งใจเดิม

โดยแบบสอบถามแบ่งระดับเหตุผลออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

7) ด้านแรงผลักดันภายนอก เป็นการสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลที่มาจากแรงผลักดันภายนอกตัวนักศึกษา เช่น แรงสนับสนุนจากครอบครัว จากเพื่อน จากอาจารย์ ซึ่งแบ่งระดับเหตุผลออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือการวิจัย

การสร้างเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ที่อยู่ในกรอบแนวความคิดการวิจัย และลงมือสร้างแบบสอบถามตามกรอบของนิยามศัพท์ปฏิบัติการ โดยสร้างแบบสอบถามด้านโอกาสที่จะได้รับ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านแรงผลักดัน มีจำนวนข้อคำถาม 8 ข้อ 6 ข้อ 8 ข้อ 10 ข้อ 10 ข้อ 7 ข้อ และ 6 ข้อตามลำดับ หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จมาหาคุณภาพในด้านต่างๆ ดังนี้

1) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก ข) ทำนพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตรวจสอบข้อคำถามด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ว่ามีความสอดคล้องกับโครงสร้างของแบบสอบถามหรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 50 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง แต่เป็นนักศึกษาที่มีลักษณะเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยสยามธุรกิจพณิชยการ จำนวน 50 คน (เป็นนักศึกษาค้นละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย) แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) สรุปได้ว่า

2.1) แบบสอบถามด้านโอกาสของนักศึกษาที่จบการศึกษาจาก

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.615 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาถัดตัดข้อคำถามข้อ 1 ออกจะได้ค่าสัมประสิทธิ์สูงขึ้นเป็น 0.758 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ตัดข้อคำถามข้อ 1 ออก จึงทำให้แบบสอบถามด้านนี้เหลือ 7 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.758

2.2) แบบสอบถามด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงของนักศึกษาที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.848 และพิจารณารายข้อแล้วไม่ต้องตัดข้อคำถามใด

2.3) แบบสอบถามด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.855 และพิจารณารายข้อแล้วไม่ต้องตัดข้อคำถามใด

2.4) แบบสอบถามด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.834 และพิจารณารายข้อแล้วไม่ต้องตัดข้อคำถามใด

2.5) แบบสอบถามด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.888 และพิจารณารายข้อแล้วไม่ต้องตัดข้อคำถามใด

2.6) แบบสอบถามด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.903 และพิจารณารายข้อแล้วไม่ต้องตัดข้อคำถามใด

2.7) แบบสอบถามด้านแรงผลักดันภายนอก มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.725 และพิจารณารายข้อแล้วไม่ต้องตัดข้อคำถามใด

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลทำในปลายภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2547 (มกราคม – กุมภาพันธ์ 2548) โดยผู้วิจัยได้ทำจดหมายขออนุญาตไปยังผู้อำนวยการของวิทยาลัยที่ตกเป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อเข้าไปขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสถาบันนั้นๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยวิเคราะห์ค่าสถิติต่างๆ ตามขั้นตอนดังนี้

1) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษาโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัว สำหรับตัวแปรที่มีคะแนนตั้งแต่ 1 – 5 คะแนน ซึ่งได้แก่ ปัจจัยโอกาส ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านแรงผลักดัน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ดังนี้ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร จัตรศุกกุล, 2543: 36)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
3.67 – 5.00	สูง
2.34 – 3.66	ปานกลาง
1.00 – 2.33	ต่ำ

2) วิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ใช้วิธี Enter โดยได้จัดทำตัวแปรหุ่น (dummy variables) ให้กับตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม ได้แก่ เพศ อาชีพของบิดา มารดา ระดับการศึกษาของบิดา มารดา และรายได้ของผู้ปกครอง ดังนี้

เพศ

- ชาย แทนด้วย 1
- หญิง แทนด้วย 0

อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา

- อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชน และค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ซึ่งจัดเป็นกลุ่มอาชีพที่มีรายได้ค่อนข้างแน่นอน แทนด้วย 1
- อาชีพเกษตรกร รับจ้างทั่วไป และอาชีพอื่นๆ จัดเป็นกลุ่มอาชีพที่มีรายได้ไม่ค่อยแน่นอน แทนด้วย 0

การศึกษาของบิดา และการศึกษาของมารดา

- การศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญา แทนด้วย 1
- การศึกษาระดับอนุปริญญาขึ้นไป แทนด้วย 0

รายได้ของผู้ปกครอง

- รายได้ตั้งแต่ 20,000 บาทลงไป แทนด้วย 1
- รายได้ตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไป แทนด้วย 0

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) ที่ศึกษาและวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตกรุงเทพมหานคร ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง
2. การวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาตัวอย่างจำนวน 600 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) จากสถาบันการศึกษาภาครัฐจำนวน 6 สถาบัน และสถาบันภาคเอกชน 6 สถาบัน สถาบันละ 50 ตัวอย่าง ซึ่งได้รับการตอบกลับมาจำนวน 583 คน คิดเป็นร้อยละของการตอบกลับเท่ากับ 97.17% และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ได้ผลดังต่อไปนี้

- 4.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง แสดงดังตาราง 1
- ตาราง 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง (n = 583)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	131	22.5
หญิง	451	77.5
รวม	582	100.0
ผู้ไม่ตอบ	1	
สาขาที่ศึกษา		
พณิชยการ	502	88.9
ช่างอุตสาหกรรม	11	1.9
อื่นๆ	52	9.2
รวม	565	100.0
ผู้ไม่ตอบ	18	

ตาราง 1 (ต่อ) ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง (n = 583)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพบิดา (มารดา)		
รับราชการ	70 (33)	12.4 (5.7)
รัฐวิสาหกิจ	37 (17)	6.6 (3.0)
บริษัทเอกชน	48 (39)	8.5 (6.8)
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	148 (176)	26.2 (30.6)
เกษตรกร	52 (53)	9.2 (9.2)
รับจ้างทั่วไป	168 (144)	29.8 (25.0)
อื่นๆ	41 (114)	7.3 (19.8)
รวม	564 (576)	100.0 (100.0)
ผู้ไม่ตอบ	19 (7)	
การศึกษาบิดา (มารดา)		
ประถมศึกษา	258 (297)	47.5 (53.0)
มัธยมศึกษา / ปวช.	144 (142)	26.5 (25.4)
อนุปริญญา / ปวส.	57 (43)	10.5 (7.7)
ปริญญาตรี	69 (69)	12.7 (12.3)
สูงกว่าปริญญาตรี	15 (9)	2.8 (1.6)
รวม	543 (560)	100.0 (100.0)
ผู้ไม่ตอบ	40 (23)	
รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท	169	29.6
10,000 – 20,000 บาท	189	33.2
20,001 – 30,000 บาท	116	20.4
30,001 – 40,000 บาท	48	8.4
มากกว่า 40,000 บาท	48	8.4
รวม	570	100.0
ผู้ไม่ตอบ	13	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เกรดเฉลี่ยสะสม	2.86	.52
จำนวนพี่น้องในครอบครัว	2.68	1.57

*หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บเป็นข้อมูลของมารดา

จากตาราง 1 จะเห็นว่าแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง (ร้อยละ 77.5) นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาพาณิชยกรรม (ร้อยละ 88.8) บิดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 29.8) รองลงมาคือ ประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 26.2) ส่วนมารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 30.6) รองลงมาคือ ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 25.0) ส่วนระดับการศึกษาของบิดาของนักศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 47.5) รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาหรือปวช. (ร้อยละ 26.5) และมารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 53.0) และรองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาหรือปวช. (ร้อยละ 25.4) โดยผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 10,000 – 20,000 บาท (ร้อยละ 33.2) รองลงมาคือ มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 29.6)

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยสะสมโดยเฉลี่ย 2.86 และมีจำนวนพี่น้องโดยเฉลี่ยประมาณ 2 – 3 คน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.37 และ 1.57 คนตามลำดับ

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ตาราง 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (n = 583)

ข้อมูลการตัดสินใจศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
การตัดสินใจ		
ศึกษาต่อ	481	82.9
ไม่ศึกษาต่อ	18	3.1
ยังไม่แน่ใจ	81	14.0
รวม	580	100.0
ผู้ไม่ตอบ	3	
หลักสูตรที่สนใจ		
ภาคปกติ	443	76.8
ภาคค่ำ	42	7.3
ภาคเสาร์ - อาทิตย์	92	15.9
รวม	577	100.0
ผู้ไม่ตอบ	6	

ตาราง 2 (ต่อ) ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (n = 583)

ข้อมูลการตัดสินใจศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
สาขาที่สนใจศึกษาต่อ		
บริหารธุรกิจ	222	38.6
บัญชี	142	24.7
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	68	11.8
การท่องเที่ยวและการโรงแรม	64	11.1
วิทยาการคอมพิวเตอร์ / เทคโนโลยีสารสนเทศ	57	9.9
วิศวกรรม	6	1.0
อื่นๆ	16	2.8
รวม	575	100.0
ผู้ไม่ตอบ	8	

จากตาราง 2 จะเห็นว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างได้มีการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสูงถึงร้อยละ 82.9 มีเพียงร้อยละ 14.0 ที่ยังไม่แน่ใจว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ และมีนักศึกษาส่วนน้อยเพียงร้อยละ 3.1 ที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี หลักสูตรที่นักศึกษาให้ความสนใจมากที่สุดคือ หลักสูตรภาคปกติ (ร้อยละ 76.8) รองลงมาคือหลักสูตรภาคเสาร์-อาทิตย์ (ร้อยละ 15.9) และสนใจหลักสูตรภาคค่ำน้อยมาก (ร้อยละ 7.3) โดยสาขาที่นักศึกษาให้ความสนใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสูงสุดคือ สาขาบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 38.6) รองลงมาคือ สาขาบัญชี (ร้อยละ 24.7) คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ร้อยละ 11.8) การท่องเที่ยวและการโรงแรม (ร้อยละ 11.1) สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ (ร้อยละ 9.9) มีเพียงส่วนน้อยมากที่สนใจศึกษาต่อในสาขาวิศวกรรม (ร้อยละ 1.0)

4.1.3 ข้อมูลการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตาราง 3 ข้อมูลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
(n = 583)

ข้อมูลการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	จำนวน	ร้อยละ
การตัดสินใจ		
เลือก	231	40.2
ไม่เลือก	107	18.6
ยังไม่แน่ใจ	237	41.2
รวม	575	100.0
ผู้ไม่ตอบ	8	

ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของกลุ่มตัวอย่างดังตาราง 3 จะเห็นว่านักศึกษาได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และนักศึกษาที่ยังไม่แน่ใจมีจำนวนใกล้เคียงกัน และเป็นกลุ่มใหญ่กว่ากลุ่มที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยนักศึกษากลุ่มที่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีจำนวน 231 คน (ร้อยละ 40.2) นักศึกษากลุ่มที่ยังไม่แน่ใจ ยังไม่ตัดสินใจว่าจะเลือกหรือไม่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีจำนวนสูงพอๆ กัน คือมีจำนวน 237 คน (ร้อยละ 41.2) ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจแล้วว่าไม่ศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีจำนวน 107 คน (ร้อยละ 18.6)

ตาราง 4 สาเหตุการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาที่ได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (n=231)

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
ชื่อเสียง / คุณภาพ	142	61.5	1
เพื่อน / รุ่นพี่	67	29.0	2
ใกล้บ้าน	58	25.1	3
ทุนการศึกษา	38	16.5	4
ผู้ปกครอง	38	16.5	5
ค่าใช้จ่ายถูกกว่าที่อื่น	29	12.6	6
อื่นๆ	8	3.5	
ผู้ไม่ตอบ	1		

จากผลการวิเคราะห์ในตาราง 4 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่นักศึกษาจะเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น นักศึกษาจะคำนึงถึงชื่อเสียงและคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นอันดับสอง และอันดับสาม ซึ่งมีปริมาณของนักศึกษาที่คำนึงถึงพอๆ กัน คือ การมีเพื่อนหรือรุ่นพี่เคยเรียนในสถาบันนั้นๆ และสถาบันการศึกษานั้นตั้งอยู่ใกล้บ้าน ส่วนการตัดสินใจเนื่องจากผู้ปกครองของนักศึกษาและเรื่องของทุนการศึกษาที่ทางสถาบันจัดให้นั้นเป็นอันดับที่สี่ และที่ห้า ตามลำดับ และมีนักศึกษาส่วนน้อยมากที่ตัดสินใจเลือกเรียนเพราะสาเหตุจากค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่าสถาบันการศึกษาอื่น

ตาราง 5 แหล่งข่าวในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่นักศึกษาซึ่งได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทราบข่าว (n = 231)

ช่องทางข่าวสาร	ลำดับที่					ไม่ตอบ
	1	2	3	4	5	
สื่อสิ่งพิมพ์/หนังสือพิมพ์	25 (15.6)	54 (33.8)	31 (19.4)	29 (18.1)	21 (13.1)	71
สื่อโทรทัศน์/วิทยุ	43 (27.4)	34 (21.7)	32 (20.4)	22 (14.0)	26 (16.6)	74
อาจารย์แนะแนว/รุ่นพี่ เพื่อนๆ	56 (35.7)	27 (17.2)	34 (21.7)	35 (22.3)	5 (3.2)	74
อินเทอร์เน็ต	25 (15.7)	17 (10.7)	34 (21.4)	42 (26.4)	41 (25.8)	72
การประชาสัมพันธ์โดยตรง	18 (11.6)	23 (14.8)	28 (15.5)	27 (17.4)	63 (40.6)	76

*หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บเป็นค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ถึงแหล่งข่าวที่นักศึกษารับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังตาราง 5 พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาเอกชนจะรับทราบข่าวจากอาจารย์แนะแนว หรือรุ่นพี่ หรือเพื่อนๆ ของนักศึกษาเอง รองลงมาเป็นอันดับสองคือ รับทราบข่าวจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือหนังสือพิมพ์ ส่วนการประชาสัมพันธ์ของสถาบันอุดมศึกษาโดยตรงนั้น นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาเอกชนเลือกเป็นอันดับสุดท้ายเป็นจำนวนมาก นั่นคือ ส่วนมากนักศึกษาไม่ได้รับทราบข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอง เช่นเดียวกับช่องทางข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต นั่นแสดงว่า การให้ข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตยังไม่ถึงผู้รับข่าวสารโดยตรง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (n = 583)

ตัวแปร	ช่วงคะแนน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD
โอกาส	1.00-5.00	3.87	.64
เกียรตินิยม ชื่อเสียง	1.00-5.00	3.75	.68
หลักสูตรหรือสาขาวิชา	1.00-5.00	3.92	.60
อาจารย์ผู้สอน	1.00-5.00	3.94	.58
อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.00-5.00	3.93	.68
เหตุผลส่วนตัว	1.00-5.00	4.15	.67
แรงผลักดันภายนอก	1.00-5.00	3.81	.68

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่นำมาศึกษาครั้งนี้ พบว่าทุกตัวแปรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($3.67 \leq \bar{X} \leq 5.00$) โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยดังนี้ 1) เหตุผลส่วนตัว 2) อาจารย์ผู้สอน 3) อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 4) หลักสูตรหรือสาขาวิชา 5) โอกาส 6) แรงผลักดันภายนอก และ 7) เกียรตินิยม ชื่อเสียง

4.2 การวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยการวิเคราะห์จำแนกประเภท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows โดยวิธี Enter ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความน่าจะเป็นในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือก ไม่เลือก และยังไม่แน่ใจ ในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ปัจจัย	การตัดสินใจ						Sig.
	เลือก		ไม่เลือก		ไม่แน่ใจ		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านพื้นฐานส่วนบุคคล							
เพศ	.2857	.4531	.1948	.3987	.2299	.4220	.246
เกรดเฉลี่ยสะสม	2.8016	.5068	2.9649	.5265	2.8916	.5144	.049
อาชีพบิดา	.6743	.4700	.3377	.3987	.4770	.5009	.000
อาชีพมารดา	.5886	.4935	.3377	.4760	.3448	.4767	.000
การศึกษาของบิดา	.6800	.4678	.7792	.4760	.7931	.4063	.039
การศึกษาของมารดา	.7371	.4415	.7922	.4175	.8736	.3333	.006
ระดับรายได้ของผู้ปกครอง	.4971	.5014	.7273	.4084	.6552	.4767	.000
จำนวนพี่น้อง	2.4971	1.0979	2.7273	1.5099	2.6552	1.5001	.372
ด้านทัศนคติ							
โอกาส	3.9914	.6118	3.5921	.5686	3.8982	.5982	.000
เกียรติยศ ชื่อเสียง	3.9116	.5870	3.4359	.6508	3.7287	.6812	.000
ด้านสถาบัน							
หลักสูตรหรือสาขาวิชา	3.9661	.5963	3.7178	.5839	4.0012	.5953	.002
อาจารย์ผู้สอน	3.9900	.5397	3.6805	.6113	4.0227	.5568	.000
อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.9344	.6625	3.7468	.7213	4.0397	.6423	.006
ด้านแรงผลักดัน							
เหตุผลส่วนตัว	4.1949	.6545	3.9087	.6815	4.2289	.6758	.001
แรงผลักดันภายนอก	3.8750	.6935	3.7407	.6352	3.7730	.6678	.227

ผลจากการวิเคราะห์ โดยใช้วิธี Enter พบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกือบทุกตัวแปรเป็นตัวแปรที่เหมาะสมจะใช้ในการแบ่งกลุ่มการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ยกเว้นตัวแปรเพศ และจำนวนพี่น้องของนักศึกษา ที่พบว่าเป็นตัวแปรที่ไม่เหมาะสมจะใช้ในการแบ่งกลุ่มการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปัจจัยทัศนคติต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และปัจจัยสถาบัน ทุก

ตัวแปรเหมาะที่จะใช้เป็นตัวแปรในการแบ่งกลุ่มการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนปัจจัยผลักดันพบว่า ตัวแปรเหตุผลส่วนตัวเป็นตัวแปรที่เหมาะสมจะใช้เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม ส่วนตัวแปรแรงผลักดันภายนอกเป็นตัวแปรที่ไม่เหมาะสมจะใช้เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ดังนั้นเมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท โดยจัดตัวแปรที่ไม่เหมาะสมจะใช้เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 3 ตัวแปรออกไปแล้วจะได้ค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานของสมการจำแนกประเภท Canonical ดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานของสมการจำแนกประเภท Canonical

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน Canonical	
	สมการ 1	สมการ 2
เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	-.236	-.038
อาชีพบิดา (OCC_F)	.400	.136
อาชีพมารดา (OCC_M)	.323	-.322
การศึกษาของบิดา (EDU_F)	.006	-.155
การศึกษาของมารดา (EDU_M)	.163	.660
ระดับรายได้ของผู้ปกครอง (INCOME)	-.262	.036
โอกาส (OPPO)	.255	.150
เกียรติยศ ชื่อเสียง (FAMOU)	.511	-.169
หลักสูตรหรือสาขาวิชา (CURR)	-.313	.053
อาจารย์ผู้สอน (TEAC)	.189	.539
อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (BUIL)	-.242	.181
เหตุผลส่วนตัว (REAS)	.085	.121
Eigenvalue	.171	.069
Canonical Correlation	.382	.253

ตาราง 9 ค่าสถิติทดสอบสำหรับสมการจำแนกประเภท Canonical

สถิติทดสอบสมการจำแนกประเภท Canonical	สมการ 1 และ 2	สมการ 2
Wilks' Lambda	.799	.936
Chi-Square	97.006	28.729
Df	24	11
Sig.	.000	.003

ผลจากการวิเคราะห์สถิติทดสอบ Wilk's Lambda ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มทั้ง 3 กลุ่มว่าเท่ากันหรือไม่ ปรากฏว่าค่าสถิติของสมการที่ 1 และ 2 เป็น .799 และ Sig. = .000 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 สมการอย่างน้อย 2 กลุ่มไม่เท่ากัน ส่วนค่าสถิติของสมการที่ 2 เป็น .936 และ Sig. = .003 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของสมการที่ 2 อย่างน้อย 2 กลุ่มไม่เท่ากัน นั่นคือสามารถใช้สมการจำแนกประเภท Canonical ได้ทั้งสมการที่ 1 และ 2 แต่จากค่า Eigenvalue ของสมการที่ 1 และ 2 พบว่า Eigenvalue ของสมการที่ 1 (.171) มีค่ามากกว่าสมการที่ 2 (.069) จึงควรเลือกใช้ สมการที่ 1 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ Canonical ซึ่งเป็นค่าที่บอกความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการจำแนกกลุ่ม กับกลุ่มที่ (1,2) พบว่ามีค่าค่อนข้างต่ำคือ .382 .253 ตามลำดับ แสดงว่าสมการจำแนกประเภท Canonical ทั้ง 2 สมการมีอำนาจในการจำแนกกลุ่มไม่มากนัก

สมการจำแนกประเภท Canonical ในรูปมาตรฐาน สมการที่ 1 คือ

$$\begin{aligned} Z_1 = & - .236ZGPA + .400ZOCC_F + .323ZOCC_M + .006ZEDU_F + .163ZEDU_M \\ & - .262ZINCOME + .255ZOPPO + .511ZFAMO - .313ZCURR + .189ZTEAC \\ & - .242ZBUIL + .085ZREAS \end{aligned}$$

สมการจำแนกประเภท Canonical ในรูปมาตรฐาน สมการที่ 2 คือ

$$\begin{aligned} Z_2 = & - .038ZGPA + .136ZOCC_F - .322ZOCC_M - .155ZEDU_F + .660ZEDU_M \\ & + .036ZINCOME + .150ZOPPO - .169ZFAMO + .053ZCURR + .539ZTEAC \\ & + .181ZBUIL + .121ZREAS \end{aligned}$$

จากสมการจำแนกประเภท Canonical ในรูปมาตรฐาน สมการที่ 1 พบว่าตัวแปรที่มีน้ำหนักหรือมีความสำคัญในการแบ่งกลุ่มต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของกลุ่มตัวอย่าง คือตัวแปรด้านเกียรติยศชื่อเสียง รองลงมา 3 อันดับแรก ได้แก่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และ หลักสูตรหรือสาขาวิชา ตามลำดับ

ส่วนสมการจำแนกประเภท Canonical ในรูปมาตรฐาน สมการที่ 2 พบว่าตัวแปรที่มีน้ำหนักหรือมีความสำคัญในการแบ่งกลุ่มต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของกลุ่มตัวอย่าง คือตัวแปรระดับการศึกษาของมารดา รองลงมา 3 อันดับแรก ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน อาชีพของมารดา และ อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ

สมการจำแนกประเภทของ Fisher ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งจำแนกได้ 3 กลุ่มคือ เลือกศึกษาต่อ ไม่เลือกศึกษาต่อ และไม่แน่ใจ โดยใช้ข้อมูลการแบ่งกลุ่มจากตัวแปรอิสระทั้ง 12 ตัวที่ทำการศึกษาคือ

$$\hat{D}_{\text{เลือก}} = -57.116 + 10.442\text{GPA} + 2.161\text{OCC_F} + 2.978\text{OCC_M} + .893\text{EDU_F} \\ + 6.768\text{EDU_M} + 3.407\text{INCOME} + 5.296\text{OPPO} + 3.273\text{FAMO} - 1.465\text{CURR} \\ + 6.155\text{TEAC} + 2.209\text{BUIL} + 2.611\text{REAS}$$

$$\hat{D}_{\text{ไม่เลือก}} = -52.919 + 10.969\text{GPA} + 1.177\text{OCC_F} + 2.402\text{OCC_M} + .965\text{EDU_F} \\ + 5.892\text{EDU_M} + 3.993\text{INCOME} + 4.756\text{OPPO} + 2.452\text{FAMO} - .900\text{CURR} \\ + 5.542\text{TEAC} + 2.549\text{BUIL} + 2.424\text{REAS}$$

$$\hat{D}_{\text{ไม่แน่ใจ}} = -58.463 + 10.689\text{GPA} + 1.781\text{OCC_F} + 2.290\text{OCC_M} + .732\text{EDU_F} \\ + 7.235\text{EDU_M} + 3.769\text{INCOME} + 5.144\text{OPPO} + 2.675\text{FAMO} - 1.106\text{CURR} \\ + 6.360\text{TEAC} + 2.549\text{BUIL} + 2.611\text{REAS}$$

โดยการพยากรณ์จำแนกกลุ่มว่านักศึกษาแต่ละคนจะมีการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือก
ศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างไร จะแทนค่าตัวแปรอิสระทั้ง 12 ตัว
ลงในสมการทั้ง 3 สมการข้างต้น ($\hat{D}_{\text{เลือก}}$, $\hat{D}_{\text{ไม่เลือก}}$, $\hat{D}_{\text{ไม่แน่ใจ}}$) ถ้าสมการใดมีค่ามากที่สุด ก็จะ
จัดกลุ่มการตัดสินใจของนักศึกษาลงในกลุ่มของสมการนั้น

ความถูกต้องของการจำแนกกลุ่มโดยสมการจำแนกประเภทของ Fisher แสดงดังตาราง

10

ตาราง 10 จำนวน (ร้อยละ) ความถูกต้องของการจำแนก

จำนวน (ร้อยละ) ความถูกต้องของการจำแนก		กลุ่มที่ทำนาย			รวม
		เลือก	ไม่เลือก	ไม่แน่ใจ	
การตัดสินใจ	เลือก	104(57.1)	28(15.4)	50(27.5)	182(100)
	ไม่เลือก	13(16.9)	41(53.2)	23(29.9)	77(100)
	ไม่แน่ใจ	56(30.6)	37(20.2)	90(49.2)	183(100)

ร้อยละ 53.2 ของกรณีจากกลุ่มเดิมที่ทำนายได้ถูกต้อง

เมื่อพิจารณาในด้านของความถูกต้องของการจำแนกกลุ่มจากสมการจำแนกประเภทของ Fisher พบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 12 ตัวสามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ถูกต้องร้อยละ 57.1 จำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจไม่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ถูกต้องร้อยละ 53.2 และจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ยังไม่แน่ใจในการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ถูกต้องร้อยละ 49.2 ดังนั้น

สมการจำแนกประเภทของ Fisher จึงมีความสามารถในการจำแนกกลุ่มได้อย่างถูกต้องทุกกลุ่ม
ร้อยละ 53.2 ของจำนวนทั้งหมด



บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา 1) การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และ 3) หาปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือก ไม่เลือก และยังไม่แน่ใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

กลุ่มประชากรเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 600 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1) สุ่มสถาบันการศึกษาแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดให้สถาบันการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling unit) แล้วทำการจำแนกสถาบันการศึกษาออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มสถาบันการศึกษาภาครัฐ และกลุ่มสถาบันการศึกษาภาคเอกชน จากนั้นสุ่มเลือกสถาบันการศึกษาจากกลุ่มที่ 1 และ 2 มากกลุ่มละ 6 สถาบัน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้สถาบันการศึกษาที่เป็นตัวอย่างดังนี้

สถาบันการศึกษาภาครัฐ

- วิทยาลัยพณิชยการบางนา
- วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย
- วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร
- วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
- วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

สถาบันการศึกษาภาคเอกชน

- วิทยาลัยกรุงเทพการบัญชี
- ดุสิตพณิชยการวิทยาลัย
- สถาบันสันติราษฎร์วิทยาลัย
- วิทยาลัยเซนต์จอห์น
- ตั้งตรงจิตพณิชยการวิทยาลัย
- เทคนิคบริหารกรุงเทพ

2) กำหนดขนาดหน่วยตัวอย่างสถาบันละ 50 หน่วย รวม 12 สถาบัน จะได้หน่วยตัวอย่าง 600 หน่วย โดยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

สำหรับตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) ตัวแปรตามคือ การตัดสินใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และ 2) ตัวแปรอิสระสำหรับการวิจัยในครั้งนี้มี 13 ตัวแปร แบ่งเป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 : กลุ่มปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล มี 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และจำนวนพี่น้อง

กลุ่มที่ 2 : กลุ่มปัจจัยทัศนคติต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ โอกาส และ เกียรติยศชื่อเสียง

กลุ่มที่ 3 : กลุ่มปัจจัยสถาบัน มี 3 ตัวแปร ได้แก่ หลักสูตรหรือสาขาวิชา อาจารย์ผู้สอน และ อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

กลุ่มที่ 4 : กลุ่มปัจจัยผลก้น มี 2 ตัวแปร ได้แก่ เหตุผลส่วนตัว และ แรงผลักดันภายนอก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบด้วยตนเองเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา สอบถามเกี่ยวกับ เพศ สาขาที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้รวมของผู้ปกครอง และจำนวนพี่น้อง

ส่วนที่ 2 : สอบถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อและการรับทราบข่าวสารในการศึกษาต่อ

ส่วนที่ 3 : สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ซึ่งแบบสอบถามในส่วนนี้แบ่งออกเป็นรายด้านดังต่อไปนี้ 1) ด้านโอกาส 2) ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง 3) ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา 4) ด้านอาจารย์ผู้สอน 5) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 6) ด้านเหตุผลส่วนตัว และ 7) ด้านแรงผลักดันภายนอก

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนหรือของนักศึกษาเพื่อเป็นกรอบแนวความคิดของการวิจัยในครั้งนี้ สร้างเครื่องมือการวิจัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามตามกรอบโครงสร้างของเครื่องมือ และสอดคล้องกับนิยามศัพท์ปฏิบัติการ แล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาหาคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องกับโครงสร้าง นิยามศัพท์ปฏิบัติการ และภาษาที่ใช้ว่ามีความสมบูรณ์เพียงใด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 50 คนที่

ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง (นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยสยามธุรกิจพณิชยการ) แต่เป็นนักศึกษาที่มีลักษณะเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นต่อไป ผลการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 0.725 – 0.903 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนั้นมีคุณภาพสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

สำหรับการเก็บข้อมูลทำในปลายภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2547 (มกราคม – กุมภาพันธ์ 2548) โดยผู้วิจัยได้ทำจดหมายขออนุญาตไปยังผู้อำนวยการของวิทยาลัยที่ตกเป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อเข้าไปขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสถาบันนั้นๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ต่อไป ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) โดยวิธี Enter ตามกรอบแนวความคิดการวิจัย (แผนภาพ 1) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีการตอบกลับมาร้อยละ 97.17 หรือ 583 คน จึงนำข้อมูลของนักศึกษาจำนวนนี้ไปวิเคราะห์ต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ ปรากฏผลโดยสรุปดังนี้

5.1.1 การตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

5.1.1.1 การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของกลุ่มตัวอย่าง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ($n = 580$) ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนมาก ซึ่งสูงถึงร้อยละ 82.9 ในขณะที่มีนักศึกษาร้อยละ 14.0 ที่ยังไม่แน่ใจว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อ และมีเพียงส่วนน้อยที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อ โดยมีเพียงร้อยละ 3.1 ของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น

หลักสูตรที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงให้ความสนใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสูงสุดคือ หลักสูตรภาคปกติ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ($n = 577$) ให้ความสนใจในหลักสูตรนี้สูงถึงร้อยละ 76.8 และสนใจหลักสูตรที่เปิดสอนในภาคเสาร์-อาทิตย์รองลงมา แต่ก็มีเพียงร้อยละ 15.9 ส่วนหลักสูตรที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจน้อยที่สุดคือ หลักสูตรภาคค่ำ มีเพียงร้อยละ 7.3

ส่วนสาขาที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ($n = 575$) ให้ความสนใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีมากเป็นอันดับ 1 คือ สาขาบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 38.6) รองลงมาเป็นอันดับ 2 คือ สาขาบัญชี (ร้อยละ 24.7) รองลงมาเป็นอันดับ 3 คือ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ร้อยละ 11.8) และอันดับ 4 คือ สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม (ร้อยละ 11.1)

5.1.1.2 การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของกลุ่มตัวอย่าง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ($n = 575$) ตัดสินใจเลือกที่จะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และยังไม่แน่ใจว่าจะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดีหรือไม่นั้น มีจำนวนพอๆ กัน ซึ่งมีประมาณร้อยละ 40.2 และ 41.2 ตามลำดับ และนักศึกษาที่ตัดสินใจไม่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีร้อยละ 18.6

สิ่งที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น นักศึกษาจะคำนึงถึงชื่อเสียงและคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นๆ สูงเป็นอันดับ 1 รองลงมาเป็นอันดับ 2 คือ การแนะนำจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ อันดับ 3 คือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่อยู่ใกล้บ้าน อันดับ 4 คือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งนั้นจะมีทุนการศึกษาให้หรือไม่ และการแนะนำจากผู้ปกครอง ส่วนปัจจัยเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนถูกกว่าที่อื่นเป็นเพียงสาเหตุส่วนน้อยที่นักศึกษาจะใช้ในการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

นอกจากนี้เมื่อได้วิเคราะห์ผลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบข่าวการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รับทราบข่าวจากอาจารย์แนะแนว หรือรุ่นพี่ หรือเพื่อนๆ มากเป็นอันดับ 1 รองลงมาเป็นอันดับ 2 คือรับทราบข่าวจากสื่อโทรทัศน์/วิทยุ อันดับ 3 คือรับทราบข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือหนังสือพิมพ์ และสื่อทางอินเทอร์เน็ต ส่วนการทราบข่าวจากการประชาสัมพันธ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยตรงนั้นมีเพียงส่วนน้อย

5.1.1.3 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษา

ค่าเฉลี่ยของตัวแปรของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ($n = 583$) พบว่าทุกตัวแปรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยดังนี้ เหตุผลส่วนตัว อาจารย์ผู้สอน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก หลักสูตรหรือสาขาวิชา โอกาส แร่งผลักทันภายนอก และ เกียรติยศ ชื่อเสียง โดยมีค่าเฉลี่ยแต่ละด้านดังนี้ 4.15 3.94 3.93 3.92 3.87 3.81 และ 3.75 ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความรู้สึกความคิดเห็นหรือท่าทีเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในแต่ละด้านดังกล่าวค่อนข้างดี

5.1.2 การวิเคราะห์จำแนกประเภทการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

5.1.2.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์จำแนกประเภทของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง ($n = 583$) พบว่าตัวแปรอิสระที่นำเข้าสมการทั้งหมดจำนวน 15 ตัวแปร ในที่นี้พบว่ามิตัวแปรอิสระจำนวน 12 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ 1) เกรดเฉลี่ยสะสม 2) อาชีพบิดา 3) อาชีพมารดา 4) การศึกษาของบิดา 5) การศึกษาของมารดา 6) รายได้ของผู้ปกครอง 7) โอกาส 8) เกียรติยศชื่อเสียง 9) หลักสูตรหรือสาขาวิชา 10) อาจารย์ผู้สอน 11) อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 12) เหตุผลส่วนตัว ส่วนตัวแปรอิสระอีก 3 ตัวแปรได้แก่ เพศ จำนวนพี่น้อง และแรงผลักดันภายนอก พบว่าไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

5.1.2.2 ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือก กลุ่มไม่เลือก และกลุ่มที่ยังไม่แน่ใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สำหรับผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทในการวิจัยครั้งนี้ ได้สรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

1) ปัจจัยที่มีความสำคัญในการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือก กลุ่มไม่เลือก และกลุ่มที่ยังไม่แน่ใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

1.1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย 6 ตัวแปร คือ เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา และรายได้ของผู้ปกครอง

1.2) ปัจจัยทัศนคติต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประกอบด้วย 2 ตัวแปร คือ โอกาส และ เกียรติยศชื่อเสียง

1.3) ปัจจัยสถาบัน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ หลักสูตรหรือสาขาวิชา อาจารย์ผู้สอน และอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

1.4) ปัจจัยผลักดัน มี 1 ตัวแปร คือ เหตุผลส่วนตัว

2) สมการจำแนกประเภทจากค่าสัมประสิทธิ์แคนอนนิคัลมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

$$\begin{aligned} Z_1 = & - .236ZGPA + .400ZOCC_F + .323ZOCC_M + .006ZEDU_F + .163ZEDU_M \\ & - .262ZINCOME + .255ZOPPO + .511ZFAMO - .313ZCURR + .189ZTEAC \\ & - .242ZBUIL + .085ZREAS \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\hat{Z}_2 = & - .038ZGPA + .136ZOCC_F - .322ZOCC_M - .155ZEDU_F + .660ZEDU_M \\ & + .036ZINCOME + .150ZOPPO - .169ZFAMO + .053ZCURR + .539ZTEAC \\ & + .181ZBUIL + .121ZREAS\end{aligned}$$

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลจากสัมประสิทธิ์มาตรฐานของสมการจำแนก 1 และสมการจำแนก 2 พบว่าสามารถจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรในการจำแนกกลุ่มที่ 1 ได้ดังนี้ 1) เกียรติยศ ชื่อเสียง 2) อาชีพบิดา 3) อาชีพมารดา 4) หลักสูตรหรือสาขาวิชา 5) รายได้ของผู้ปกครอง 6) โอกาส 7) อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 8) เกรดเฉลี่ยสะสม 9) อาจารย์ผู้สอน 10) การศึกษาของมารดา 11) เหตุผลส่วนตัว และ 12) การศึกษาของบิดา

และสำหรับสมการจำแนกที่ 2 สามารถจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรในการจำแนกกลุ่มได้ดังนี้ 1) การศึกษาของมารดา 2) อาจารย์ผู้สอน 3) อาชีพมารดา 4) อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 5) เกียรติยศ ชื่อเสียง 6) การศึกษาบิดา 7) โอกาส 8) อาชีพบิดา 9) เหตุผลส่วนตัว 10) หลักสูตรหรือสาขาวิชา 11) เกรดเฉลี่ยสะสม และ 12) ระเบียบรายได้ของผู้ปกครอง

3) สมการจำแนกประเภทของ Fisher ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มการตัดสินใจเลือก ไม่เลือกและไม่แน่ใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

$$\begin{aligned}\hat{D}_{\text{เลือก}} = & - 57.116 + 10.442GPA + 2.161OCC_F + 2.978OCC_M + .893EDU_F \\ & + 6.768EDU_M + 3.407INCOME + 5.296OPPO + 3.273FAMO - 1.465CURR \\ & + 6.155TEAC + 2.209BUIL + 2.611REAS\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\hat{D}_{\text{ไม่เลือก}} = & - 52.919 + 10.969GPA + 1.177OCC_F + 2.402OCC_M + .965EDU_F \\ & + 5.892EDU_M + 3.993INCOME + 4.756OPPO + 2.452FAMO - .900CURR \\ & + 5.542TEAC + 2.549BUIL + 2.424REAS\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\hat{D}_{\text{ไม่แน่ใจ}} = & - 58.463 + 10.689GPA + 1.781OCC_F + 2.290OCC_M + .732EDU_F \\ & + 7.235EDU_M + 3.769INCOME + 5.144OPPO + 2.675FAMO \\ & - 1.106CURR + 6.360TEAC + 2.549BUIL + 2.611REAS\end{aligned}$$

สมการจำแนกประเภทของ Fisher นี้มีความสามารถในการจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 53.2 หรือถูกต้อง 235 คนจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 442 คน

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทในการวิจัยครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

เหตุที่เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในครั้งนี้ จะพบว่า จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในด้านของตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา กลุ่มที่ไม่เลือก ศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นพบว่าค่าเฉลี่ยสูงกว่า กลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือก ศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ยังไม่แน่ใจว่าจะเลือกศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือไม่ ที่เป็นเช่นนี้ก็น่าจะเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยของ เกรดเฉลี่ยสะสมสูง ก็คือนักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนดี ดังนั้นนักศึกษากลุ่มนี้จึงค่อนข้างแน่ใจ ว่าตนเองน่าจะสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐได้ ส่วนนักศึกษากลุ่มที่ยังไม่แน่ใจว่าจะเลือกสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือไม่นั้น กลุ่มนี้จะมีค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ใน ระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมี ค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำที่สุดใน 3 กลุ่มนี้ และผลการวิจัยครั้งนี้ก็สอดคล้องกับงานวิจัย ของพิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ (2545) วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย (2543) นันทินี คุ่มปรีดี (2543) จิราภรณ์ โชติบุตร (2544) อุไร มั่นหมั่น (2538) บุญมี บุญมั่น (2535) และ สุรัตน์ ไชยชมภู (2535) ที่ต่าง ก็พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม หรือผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน หรือของนักศึกษา

อาชีพของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรหนึ่งในกลุ่มปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาชีพของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งที่ บอกให้ทราบถึงความแน่นอนของรายได้ ซึ่งจากการพิจารณาค่าเฉลี่ยของตัวแปรอาชีพของผู้ปกครองโดยพิจารณาแยกทีละกลุ่มของนักศึกษา ก็จะพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจเลือก ศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพที่มีรายได้ที่ค่อนข้างแน่นอน ซึ่งอาชีพในกลุ่มนี้ได้แก่ อาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ ทำงานบริษัทเอกชน และอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว ส่วนนักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจไม่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้ที่ไม่ค่อยแน่นอน หรืออาชีพที่มีรายได้ค่อนข้างต่ำเนื่องจากผู้ปกครองเกรงว่าจะไม่มีเงินจ่ายค่าเทอม ซึ่งกลุ่มอาชีพนี้ได้แก่

อาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้างและอื่นๆ และผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ปริวี ศรีกิจการ (2545) อัมพรศรี พรพิทักษ์ดำรง (2534) และอานันท์ ทาปทา (2533) ที่ต่างก็พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนหรือนักศึกษา

การศึกษาของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรหนึ่งในปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้งนี้ยังพบว่านักศึกษากลุ่มที่ยังไม่แน่ใจว่าจะเลือกศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือไม่นั้น มีผู้ปกครองที่จบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าอนุปริญญา มากกว่ากลุ่มที่ตัดสินใจไม่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และมากกว่านักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ นักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีผู้ปกครองที่มีการศึกษาดังแต่ระดับอนุปริญญาขึ้นไป มากกว่ากลุ่มที่ตัดสินใจไม่เลือก และมากกว่ากลุ่มที่ยังไม่แน่ใจ แสดงว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา เนื่องจากผู้ปกครองที่จบการศึกษาสูงย่อมอยากให้บุตรได้รับการศึกษาสูงๆ ตามไปด้วย หรือนักศึกษาที่เห็นว่าผู้ปกครองจบการศึกษาสูง ก็เลยเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ จึงต้องการศึกษาให้สูงตามผู้ปกครองด้วย ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยรัตน์ สราญเลิศ (2544) ชลีนุช บุญน้อม (2543) นันทินี คุ่มปรีดี (2543) และสุรัตน์ ไชยชมภู (2535) ที่พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนหรือนักศึกษา

รายได้ต่อเดือนของครอบครัว เป็นตัวแปรหนึ่งในปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งนี้พบว่าครอบครัวของนักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีรายได้ในระดับที่สูงกว่าครอบครัวของนักศึกษา กลุ่มที่ยังไม่แน่ใจว่าจะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือไม่ และยังคงสูงกว่าครอบครัวของนักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจไม่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แสดงให้เห็นว่ารายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ ครอบครัวที่มีรายได้สูง มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ผู้ปกครองย่อมมีกำลังทรัพย์ในการส่งเสริมให้บุตรได้ศึกษาต่อในระดับสูงๆ ได้ ซึ่งผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลีนุช บุญน้อม (2543) นันทินี คุ่มปรีดี (2543) สุรัตน์ ไชยชมภู (2535) และ อานันท์ ทาปทา (2533) ที่พบว่า รายได้ของผู้ปกครองมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนหรือนักศึกษา

2) ปัจจัยทัศนคติต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในงานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยแบ่งทัศนคติออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ทัศนคติที่เกี่ยวกับโอกาสของการจบการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และเกียรติยศ ชื่อเสียงที่จะได้รับการจบจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งก็พบว่า ทัศนคติทั้ง 2 ลักษณะต่างก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังนี้

โอกาสของการจบการศึกษามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งนี้ยังพบอีกว่า นักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีทัศนคติเกี่ยวกับโอกาสของการจบการศึกษา สูงกว่านักศึกษาที่ยังไม่แน่ใจ และสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจไม่เลือก แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติในด้านโอกาสของการจบการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ นักศึกษาที่มีทัศนคติในด้านนี้สูง ก็ย่อมที่จะตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติต่ำกว่า ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546) ที่ศึกษาพบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา เช่นเดียวกับงานวิจัยของ จำเียร สังข์ทอง (2540) ที่พบว่า ความคาดหวังของนักศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจศึกษาต่อ และงานวิจัยของ ภัทธิดา วรินทร์ (2538) พบว่า ความมุ่งหวังด้านการศึกษาและอาชีพมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน

เกียรติยศ ชื่อเสียงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีทัศนคติเกี่ยวกับเกียรติยศ ชื่อเสียงสูงกว่านักศึกษาที่ยังไม่แน่ใจ และสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจไม่เลือก แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติในด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ นักศึกษาที่มีทัศนคติในด้านนี้สูง ก็ย่อมที่จะตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติต่ำกว่า ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (อ้างในอาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์, 2546) ที่ศึกษาพบว่า ความต้องการยศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสุดใจ เหล่าสุนทร (อ้างใน นันทินี คุ่มปรีดี, 2543) ที่กล่าวว่าสาเหตุของการเลือกเรียนของนักเรียนนั้นเป็นเพราะ จะก่อให้เกิดความมั่นคง ได้รับเกียรติยศ ชื่อเสียง ได้รับความนับถือจากคนทั่วไป

3) ปัจจัยสถาบัน

ปัจจัยสถาบันซึ่งแบ่งออกเป็น ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ปัจจัยสถาบันทั้ง 3 ด้านต่างก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังนี้

หลักสูตรหรือสาขาวิชา เป็นตัวแปรหนึ่งในปัจจัยสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรหรือสาขาวิชาดีกว่านักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาร์รัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546) ที่พบว่า ลักษณะของหลักสูตรเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา เช่นเดียวกับงานวิจัยของ อุไร มั่นหมั่น (2538) และงานวิจัยของ สุรารัตน์ อนุกุลประเสริฐ (2538) ที่พบว่าหลักสูตรหรือสาขาวิชาเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา

อาจารย์ผู้สอนเป็นตัวแปรหนึ่งในปัจจัยสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจของนักศึกษา กล่าวคือ ยิ่งนักศึกษามีความคิดเห็นหรือความคาดหวังเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสูงเท่าไร ก็ยิ่งทำให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเท่านั้น ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาร์รัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546) นันทินี คุ่มปรีดี (2543) ศุภลักษณ์ กีฬา (2539) และสุรารัตน์ อนุกุลประเสริฐ (2538) ที่พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนหรือนักศึกษา

อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นตัวแปรหนึ่งในปัจจัยสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา และพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อ กล่าวคือ ยิ่งนักศึกษามีความคิดเห็นหรือความคาดหวังเกี่ยวกับอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสูงเท่าไร ก็ยิ่งตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสูงเท่านั้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาร์รัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546) ภัทรธิดา วารินทร์ (2538) สุรารัตน์ อนุกุลประเสริฐ (2538) และ ละมัยภรณ์ เพียงไทสง (2537) ที่ต่างก็พบว่า ความสะดวกหรือสภาพแวดล้อมด้านการได้รับความสะดวกในการเรียนมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนหรือของนักศึกษา

4) ปัจจัยผลักดัน

ปัจจัยผลักดันซึ่งแบ่งออกเป็น ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านแรงผลักดันภายนอก พบว่า ปัจจัยผลักดันด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีเหตุผลส่วนตัวที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ปรับวุฒิความรู้ การยอมรับในสังคม ความทัดเทียมทางการศึกษา ความก้าวหน้าในการทำงาน และความตั้งใจเดิมที่จะศึกษาต่อ สูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ตัดสินใจไม่เลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546) สมชัย เจนดุรงค์ (2542) จำเริญ สังข์ทอง (2540) ละมัย ภรณ์ เพียงไทสง (2537) และ ทองหล่อ นาคหอม (2535) ที่พบว่า เหตุผลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน นักศึกษา

5.2.2 ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ตัวแปรเพศ ซึ่งเป็นตัวแปรในปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าคนให้ความสำคัญกับการศึกษามาก ซึ่งทำให้นักศึกษาไม่ว่าชาย หรือ หญิง ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจในการศึกษาเหมือนๆ กัน ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์วิรุ ศรีกิจการ (2545) นันทินี คุ่มปรีดี (2543) และ วุฒิ วงศ์ เอียดศรีชาย (2543) ที่พบว่า เพศ เป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน นักศึกษา

จำนวนพี่น้อง เป็นอีกตัวแปรหนึ่งในปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลที่พบว่าไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะในปัจจุบันครอบครัวมักจะมีบุตรประมาณ 2 – 3 คน ซึ่งไม่เป็นการลำบากที่จะส่งเสียให้ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยรัตน์ สราญเลิศ (2544) นันทินี คุ่มปรีดี (2543) และ วุฒิ วงศ์ เอียดศรีชาย (2543) ที่พบว่า จำนวนพี่น้อง หรือจำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน นักศึกษา

แรงผลักดันภายนอก เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่พบว่าไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งตัวแปรแรงผลักดันภายนอกเป็นตัวแปรหนึ่งในปัจจัยผลักดัน เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นบุคคลที่มีวุฒิ ภาวะอยู่ในระดับที่ค่อนข้างดีแล้ว หมายความว่า นักศึกษาเหล่านี้เป็นนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 18 ปี และมี

การศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้นในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ นักศึกษาเหล่านี้อาจจะต้องพึ่งพาการแนะนำ หรือการชักจูงจากบุคคลอื่นๆ เช่น จากสมาชิกในครอบครัว อาจารย์แนะแนว เพื่อนๆ รุ่นพี่ รวมถึงการโฆษณาจากสถาบันการศึกษาเอง แสดงให้เห็นว่า นักศึกษากลุ่มนี้เป็นนักศึกษาที่จะใช้วิจารณญาณของตนเองในการพิจารณาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ หรือไม่ศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546) ที่พบว่า อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อไม่ใช่องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ (2545) ที่พบว่า การแนะแนวของครู-อาจารย์แนะแนวไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเช่นกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกอบด้วย 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของครอบครัว 2) ปัจจัยทัศนคติต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก่ โอกาส และเกียรติยศ ชื่อเสียง 3) ปัจจัยสถาบัน ได้แก่ หลักสูตรหรือสาขาวิชา อาจารย์ผู้สอน และอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 4) ปัจจัยผลักดัน ได้แก่ เหตุผลส่วนตัว ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะเป็นรายด้าน ดังต่อไปนี้

1) สถานศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ควรที่จะส่งเสริม สนับสนุน หรือหามาตรการที่จะกระตุ้น หรือทำให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเหล่านี้มีผลการเรียนให้ดีขึ้นยิ่งๆ ขึ้น เพื่อให้นักศึกษาตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมากยิ่งขึ้น

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือภาคเอกชน ควรช่วยกันส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และเงินทุนเพื่อการศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าอาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เช่น เปิดหลักสูตรอบรม ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองได้ประกอบอาชีพที่สามารถทำให้มีรายได้ที่แน่นอนมากขึ้น เปิดหลักสูตรภาคค่ำสำหรับผู้ปกครอง โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย หรือเสียค่าใช้จ่ายพอประมาณ หรืออาจจะเปิดการเรียนการสอนทางไกล เรียน เรียนด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และไม่เสียโอกาสในการศึกษา

3) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรพัฒนาสถาบันให้มีภาพลักษณ์ที่ดี รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาได้เห็นถึงโอกาส และเกียรตินิยม ชื่อเสียง ที่จะได้รับจากการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งนี้เพราะผลการวิจัยพบว่า ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยนักศึกษาที่มีทัศนคติในระดับดีกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้วก็จะทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งเมื่อนักศึกษามีทัศนคติทางบวกกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากขึ้นด้วย อันเป็นการส่งเสริมการพัฒนาประเทศอีกทางหนึ่ง

4) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรมีการพัฒนาในด้านหลักสูตร หรือ สาขาวิชา อาจารย์ผู้สอน และอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ทั้งนี้เพราะผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า หลักสูตรหรือสาขาวิชา อาจารย์ผู้สอน และอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เช่น จัดหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของนักศึกษา เปิดหลักสูตรให้มีความหลากหลายเพื่อเป็นตัวเลือกของนักศึกษา ในด้านของอาจารย์ผู้สอนก็ควรมีการพัฒนาให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ มีการผลักดันให้อาจารย์ผู้สอนได้มีโอกาสไปทำงานให้กับสังคม เพื่อจะได้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปให้กว้างขวางขึ้น และในด้านของอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ก็ควรจะต้องมีการจัดสร้างอาคารเรียน อาคารปฏิบัติการให้พอเพียงและพร้อมสำหรับนักศึกษาที่จะเข้ามาศึกษาหาความรู้ภายในสถาบัน มีห้องสมุดที่มีตำราที่ทันสมัยและพอเพียง รวมไปถึงมีการบริการต่างๆ ในด้านความต้องการพื้นฐานของนักศึกษา เช่น การบริการทางอินเทอร์เน็ต บริการที่จอดรถให้เพียงพอ มีห้องน้ำที่สะอาดและพอกับการใช้ของนักศึกษา มีจุดบริการน้ำดื่ม รวมไปถึงมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ

5) ผู้ปกครอง หรือครู-อาจารย์ ควรช่วยกันปลูกฝัง และชี้ให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยในลักษณะนี้กับกลุ่มประชากรอื่น เช่น นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น และขยายขอบเขตการวิจัย ทำการวิจัยในเขตการศึกษาอื่นๆ เป็นต้น

บรรณานุกรม

กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544. การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วย SPSS for Windows.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จงจิตต์ อ่ำสาริกา. 2541. ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนปอทองวงศ์จันทร์วิทยา อำเภอปอทอง จังหวัด ชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร อาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

จำเนียร สุขสง. 2543. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส: ศึกษากรณี อำเภอเมือง จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จำเนียร สังข์ทอง. 2540. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ สังกัด วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุ ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี.

ชลีนุช บุญน้อม. 2543. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาระบบ สารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าธนบุรี.

ชัยวัฒน์ สราญเลิศ. 2544. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

- ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล. 2534. องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาใน
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร.
ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.
- ทองหล่อ นาคหอม. 2535. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกบริหาร
การศึกษา. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทศพร ประเสริฐสุข. 2540. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3:
ศึกษากรณี จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542. โมเดลลิสเรล สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรง
พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันท์นี คุ่มปรีดี. 2543. การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม อำเภอยางชุมน้อย
จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- นันท์นี แป้นแจ้. 2547. ปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า
สื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บุญมี บุญมั่น. 2535. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับ
มัธยมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอรัตนบุรี
จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จิตวิทยาการศึกษาและการ
แนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- บุญศีล ไสยะอาด. 2540. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้จบหลักสูตรประถมศึกษา อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เบญจมาศ แสงอนุเคราะห์. 2542. การพัฒนาโมเดลความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตการศึกษา 6: การวิเคราะห์ล็อกลิเนียร์มาตรฐาน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาธ อิศรปรีดา. 2541. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เปรมจิตร ศิริสานต์. 2542. การศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษามหาบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร จัตรสุภกุล. 2543. รายงานการวิจัย ยุทธวิธีการเรียนกรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิมพ์ปวีร์ ศรีกิจการ. 2545. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.): ศึกษากรณีวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ภัทรธิดา วารินทร์. 2538. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อการศึกษา นอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาประชากรศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ละมัยภรณ์ เพียงไทสง. 2537. การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วัลลภ สุวรรณดี และคณะ. 2541. รายงานการวิจัยประกอบการสร้างพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติการศึกษาเอกชน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. "การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม." **BU ACADEMIC REVIEW** ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2545): 94 – 101.

วุฒิวงศ์ เอียดศรีชาย. 2543. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ นักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุ ศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุ ศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ศิริพร ลีสวัสดิ์ถาวรกุล. 2546. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ใน สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานครและภาคกลาง 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ศุภลักษณ์ กีฬา. 2539. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นในการเข้าเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอสิรินคร จังหวัด อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุรรัตน์ อนุกุลประเสริฐ. 2538. ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัยต่อ การเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2545. การใช้สถิติในงานวิจัยอย่างถูกต้องได้มาตรฐานสากล. กรุงเทพมหานคร: เฟื่องฟ้าพรินต์ติ้ง จำกัด.

สมชัย เจนจตุรงค์. 2542. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร.

สุรัตน์ ไชยชมพู่. 2535. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. 2534. รายงานการวิจัยการติดตามผลผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. "การปฏิรูปการศึกษา" มติชน (12 สิงหาคม 2545): 30.

อุไร มั่นหมั่น. 2539. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3: ศึกษากรณี จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อานันท์ ทาปทา. 2533. ปัจจัยบางประการที่มีศักยภาพต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์. 2546. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

อัมพรศรี พรพิทักษ์ดำรง. 2534. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดยโสธร คณะวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเทคนิคยโสธร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.



แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

คำชี้แจง : แบบสอบถามฉบับนี้มีความประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาระดับ ปวส. ในการศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คำตอบของนักศึกษาจะไม่มีผลกระทบต่อนักศึกษาแต่อย่างใด แต่จะเป็นข้อมูลที่แสดงผลในภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของนักศึกษาในระดับ ปวส. ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร สาขาวิชา และตลอดถึงสถาบันการศึกษาที่จะได้พัฒนาให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นจึงขอความร่วมมือจากนักศึกษาได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาให้มากที่สุด และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
คณะผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 : ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

กรุณาอ่านข้อคำถามต่อไปนี้ แล้วเลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด หรือเติมข้อความในข้อคำถามให้สมบูรณ์

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. สาขาที่ศึกษา ☐ พาณิชยกรรม ☐ ช่างอุตสาหกรรม
☐ อื่นๆ(ระบุ)

3. เกรดเฉลี่ยสะสมในปัจจุบัน.....

4. อาชีพของผู้ปกครอง

บิดา

- ☐ รับราชการ
- ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ บริษัทเอกชน
- ☐ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
- ☐ เกษตรกร
- ☐ รับจ้าง
- ☐ อื่นๆ (ระบุ)

มารดา

- ☐ รับราชการ
- ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ บริษัทเอกชน
- ☐ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
- ☐ เกษตรกร
- ☐ รับจ้าง
- ☐ อื่นๆ (ระบุ)

5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

บิดา

- ☐ ประถมศึกษา
☐ มัธยมศึกษา / ปวช.
☐ อนุปริญญา (ปวส.)
☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี

มารดา

- ☐ ประถมศึกษา
☐ มัธยมศึกษา / ปวช.
☐ อนุปริญญา (ปวส.)
☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี

6. รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง

- ☐ น้อยกว่า 10,000 บาท
☐ 10,000 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท
☐ 30,001 – 40,000 บาท
☐ มากกว่า 40,000 บาท

7. จำนวนพี่น้องของนักศึกษา (รวมทั้งตัวนักศึกษาด้วย)คน

ส่วนที่ 2 : ความต้องการศึกษาต่อและการรับทราบข่าวสาร

1. ภายหลังจากที่ท่านสำเร็จการศึกษาระดับปวส.แล้ว ท่านคิดว่าท่านจะศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหรือไม่

- ☐ ศึกษาต่อ ☐ ไม่ศึกษาต่อ ☐ ไม่แน่ใจ

2. ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ท่านสนใจเลือกศึกษาในหลักสูตรลักษณะใด

- ☐ ภาคปกติ ☐ ภาคค่ำ ☐ ภาคพิเศษ (เสาร์ – อาทิตย์)

3. ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ท่านสนใจเลือกศึกษาในสาขาวิชาใด

- ☐ บัญชี ☐ บริหารธุรกิจ ☐ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
☐ วิทยาการคอมพิวเตอร์-เทคโนโลยีสารสนเทศ
☐ วิศวกรรม ☐ การท่องเที่ยวและการโรงแรม
☐ อื่นๆ.....(ระบุ)

4. ถ้าท่านมีโอกาสศึกษาต่อ ท่านจะเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือไม่

- ☐ เลือก ☐ ไม่เลือก ☐ ไม่แน่ใจ

5. สาเหตุที่ท่านต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันตามที่ท่านระบุในข้อ 5 เพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ชื่อเสียง / คุณภาพ ☐ เพื่อน / รุ่นพี่ ☐ ผู้ปกครอง
☐ มีทุนการศึกษาให้ ☐ ใกล้บ้าน ☐ ค่าใช้จ่ายถูกกว่าที่อื่น

6. ท่านทราบข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนจากแหล่งใด (กรุณาเรียงลำดับจากแหล่งที่ท่านทราบข่าวสารจากมากที่สุด
ไปหาน้อยที่สุดดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ มากที่สุด จนถึงลำดับที่ 5 คือ น้อยที่สุด)

- ☐ สื่อสิ่งพิมพ์ / หนังสือพิมพ์
- ☐ สื่อโทรทัศน์ / วิทยุ
- ☐ อาจารย์แนะแนว / รุ่นพี่ หรือเพื่อนๆ
- ☐ อินเทอร์เน็ต
- ☐ การประชาสัมพันธ์ของสถาบันอุดมศึกษาโดยตรง

ส่วนที่ 3 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ข้อความในตารางต่อไปนี้ เป็นข้อความที่ต้องการให้ท่านแสดงความคิดเห็น / ความรู้สึกที่
แท้จริงของท่านเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยมีระดับ
ความคิดเห็น / ความรู้สึก ให้ท่านเลือก 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มาก
- ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง น้อย
- ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็น / ความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน
ให้มากที่สุด

ทัศนคติต่อการศึกษาระดับปริญญาตรีใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	ระดับความคิดเห็น / ความรู้สึก				
	5	4	3	2	1
<u>โอกาสของนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก</u> <u>สถาบันอุดมศึกษาเอกชน</u>					
1. หางานทำได้ง่าย					
2. มีความมั่นใจว่าจะสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้					
3. สามารถทำงานที่ได้รับการยอมรับจากสังคม					
4. สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย					
5. มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ					
6. มีโลกทัศน์กว้างไกล สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันได้					
7. มีเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีสถานภาพทางสังคมหลากหลาย					

ระดับความคิดเห็นเป็นดังนี้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ทัศนคติต่อการศึกษาระดับปริญญาตรีใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	ระดับความคิดเห็น / ความรู้สึก				
	5	4	3	2	1
เกียรตินิยมชื่อเสียงของนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับ ปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน					
1. ได้รับชื่อเสียง เกียรตินิยม เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป					
2. ได้รับความเชื่อถือจากคนทั่วไป					
3. ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีความรู้					
4. ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีความมานะ อุตสาหะ					
5. ได้รับการยอมรับว่าเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม					
6. ได้ชื่อว่าเป็นผู้นำชื่อเสียง เกียรตินิยมมาสู่วงศ์ตระกูลและ ครอบครัว					
ในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดม ศึกษาเอกชน ท่านคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ในระดับใด	ระดับความคิดเห็น / คำนึงถึง				
	5	4	3	2	1
หลักสูตรหรือสาขาวิชา					
1. สถาบันมีหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับ สาขาวิชาที่เรียนอยู่					
2. สถาบันมีหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงกับความสามารถและ ความถนัด					
3. สถาบันมีหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่กำลังได้รับความนิยมและ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
4. สถาบันมีหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ท่านคิดว่าสามารถสำเร็จ การศึกษาได้ในเวลาที่กำหนด					
5. สถาบันมีหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ศึกษาแล้วสามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้					
6. สถาบันมีหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ส่งเสริมให้เกิดความ เจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ					
7. สถาบันมีหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยี ทางการศึกษา					
8. สถาบันที่มีการจัดหลักสูตรหรือสาขาวิชาในระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท) ที่สามารถรองรับให้ผู้จบการศึกษาในระดับ ปริญญาตรีศึกษาต่อได้					

ระดับความคิดเห็นเป็นดังนี้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ท่านคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ในระดับใด	ระดับความคิดเห็น / คำหนึ่งถึง				
	5	4	3	2	1
<u>อาจารย์ผู้สอน</u>					
1. สถาบันมีอาจารย์ที่มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน					
2. สถาบันมีอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ					
3. สถาบันมีอาจารย์ที่มีการพัฒนาความรู้อยู่เสมอ					
4. สถาบันมีอาจารย์ที่มีระบบการทำงานที่น่าเชื่อถือ					
5. สถาบันมีอาจารย์ที่ให้ความสะดวกแก่ผู้เรียนเข้าพบปรึกษาหารือ					
6. สถาบันมีอาจารย์ที่มีอัธยาศัยดี					
7. สถาบันมีอาจารย์ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา					
8. สถาบันมีอาจารย์ที่มีความกระตือรือร้นในการสอน					
9. สถาบันมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูง					
10. สถาบันที่มีอาจารย์มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของบุคคลภายนอก					
<u>อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก</u>					
1. สถาบันมีห้องปฏิบัติการทางการศึกษาพร้อมสำหรับผู้เรียน					
2. สถาบันมีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน					
3. สถาบันมีการบำรุง ปรับปรุงห้องเรียน ห้องปฏิบัติการให้ทันสมัยอยู่เสมอ					
4. สถาบันมีอาคารสถานที่เรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน					
5. สถาบันมีห้องสมุดที่กว้างขวาง และมีหนังสือเพียงพอต่อการค้นคว้าของผู้เรียน					
6. สถาบันมีระบบการให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ทันสมัย และมี mailbox ส่วนบุคคลสำหรับนักศึกษาอย่างเพียงพอ					
7. สถาบันมีที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา					
8. สถาบันมีห้องน้ำเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา					
9. สถาบันมีจุดบริการน้ำดื่มเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา					
10. สถาบันมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ					

ระดับความคิดเห็นเป็นดังนี้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ปัจจัยด้านแรงผลักดัน	ระดับความคิดเห็น / คำหนึ่งถึง				
	5	4	3	2	1
เหตุผลส่วนตัว					
1. ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ					
2. ต้องการปรับตัวตัวเองให้สูงขึ้น					
3. ต้องการศึกษาให้ทัดเทียมกับผู้อื่น					
4. เพื่อความก้าวหน้าในชีวิตการทำงาน					
5. ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม					
6. มีความตั้งใจ/สนใจที่จะศึกษาต่อ					
แรงผลักดันภายนอก					
1. สมาชิกในครอบครัวพ่อแม่ พี่น้อง ญาติสนับสนุนให้ศึกษาต่อ					
2. อาจารย์แนะนำ ส่งเสริม ให้ศึกษาต่อ					
3. เพื่อนแนะนำ และชักชวนให้ศึกษาต่อ					
4. รุ่นพี่แนะนำ และชักชวนให้ศึกษาต่อ					
5. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันศึกษา					
6. บุคคลที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วประสบความสำเร็จ และมีความก้าวหน้าในอาชีพการงาน					



รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์วัฒนา สุนทรธัย

- คุณวุฒิ:
- พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต (พบ.ม.) สาขาสถิติประยุกต์ NIDA
 - การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) เอกคณิตศาสตร์ วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน

ประสบการณ์:

- ปัจจุบันเป็นที่ปรึกษางานวิจัย และ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS
- สมาชิกนักวิจัยแห่งชาติ
- บุคลากรดีเด่นด้านสนับสนุนวิชาการ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
- ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- ผู้อำนวยการศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- หัวหน้าแผนกคณิตศาสตร์ และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไอลักษณ์ เสรีตระกูล

- คุณวุฒิ:
- ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 - สถิติศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สถิติ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประสบการณ์:

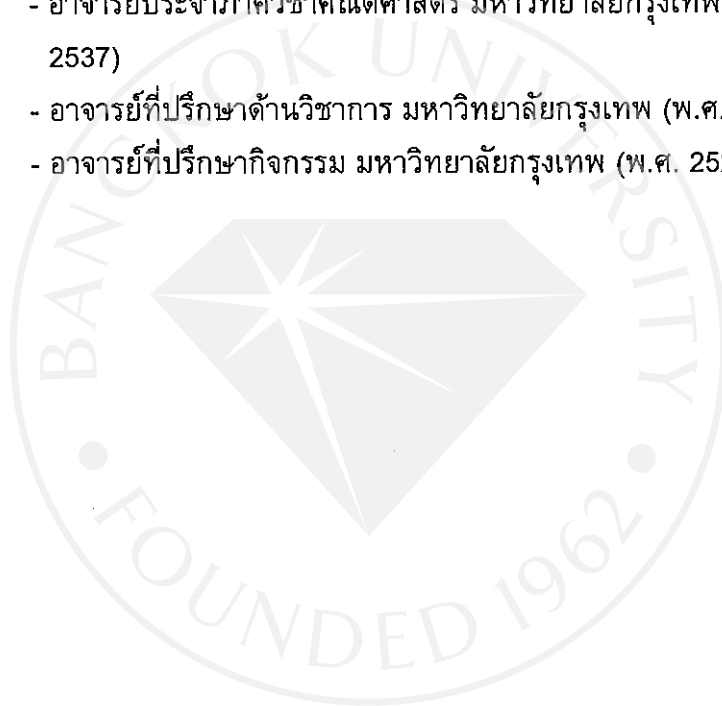
- ผู้อำนวยการสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (พ.ศ. 2547- ปัจจุบัน)
- หัวหน้าศูนย์บริการการวิจัย สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (พ.ศ. 2547)
- หัวหน้าภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (พ.ศ. 2542-2546)
- อาจารย์ประจำภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (พ.ศ. 2524 – 2542)

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัชวาล หังสพฤกษ์

- คุณวุฒิ:
- ครุศาสตรอดสาหรรมมหาบัณฑิต (การอาชีวศึกษา)
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 - ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 - ครุศาสตรบัณฑิต (คณิตศาสตร์) วิทยาลัยครูจันทระเกษม

ประสบการณ์:

- ผู้อำนวยการฝ่ายรับสมัครนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (พ.ศ. 2539 – ปัจจุบัน)
- หัวหน้าแผนกพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (พ.ศ. 2537 – 2539)
- อาจารย์ประจำภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (พ.ศ. 2523 – 2537)
- อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (พ.ศ. 2523 – 2537)
- อาจารย์ที่ปรึกษากิจการรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (พ.ศ. 2523 – 2531)



ประวัติคณะผู้วิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิญา อิงอาจ

ประวัติส่วนตัว

วัน เดือน ปีเกิด 26 กันยายน พ.ศ. 2512
 ที่อยู่ปัจจุบัน 97/215 ม.ชื้อตรง (รังสิต – คลองสาม)
 ถ. รังสิต-นครนายก ต. บึงยี่โถ อ. ธัญบุรี จ.ปทุมธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540 พบ.ม. (สถิติประยุกต์) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 พ.ศ. 2535 บช.บ. (บัญชีบัณฑิต) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2540 - ปัจจุบัน อาจารย์ประจำภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2537 อาจารย์ประจำแผนกบัญชี ฝ่ายการคลัง มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ผลงานทางวิชาการ

- เอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติธุรกิจ
- เอกสารคำสอนวิชาสถิติเบื้องต้น
- ตำราวิชาสถิติเบื้องต้น (แต่งร่วม) วิชาสถิติเพื่อสังคมศาสตร์(แต่งร่วม) และวิชาสถิติธุรกิจ (แต่งร่วม)
- งานวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาสถิติเบื้องต้น เรื่อง ทฤษฎีความน่าจะเป็นเบื้องต้น
- งานวิจัยเรื่องความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติเบื้องต้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษภา สุทธิอุดม

ประวัติส่วนตัว

วัน เดือน ปีเกิด	5 ธันวาคม 2514
ที่อยู่ปัจจุบัน	29/1616 ม.2 ต.คลองสาม อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540	วท.ม. (การประกันภัย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2536	วท.บ. (สถิติประยุกต์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2548 – ปัจจุบัน	หัวหน้าภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2541 – พ.ศ. 2548	อาจารย์ประจำภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2540 – พ.ศ. 2541	นักคณิตศาสตร์ประกันภัย บริษัทไทยพาณิชย์ประกันชีวิต (มหาชน) จำกัด

ผลงานทางวิชาการ

- เอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติธุรกิจ
- ตำราความน่าจะเป็นและสถิติพร้อมการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป MATHCAD และ SPSS for Windows
- ตำราวิชาสถิติเบื้องต้น(แต่งร่วม) วิชาสถิติเพื่อสังคมศาสตร์(แต่งร่วม) และวิชาสถิติธุรกิจ (แต่งร่วม)
- งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน